Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
Телефони: HEnderson 4-0807, 4-0237
Тел. УНС.: HEnderson 4-1016

РІК LXII Ч. 60. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 30-го БЕРЕЗНЯ 1954. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 30, 1954. No. 60. VOL. LXII.

ПЕРЕДБАЧАЮТЬ ГОСПОДАРСЬКУ СТАБІЛІЗАЦІЮ

ТАК ТВЕРДЯТЬ ГОСПОДАРСЬКІ ДОРАДНИКИ ПРЕЗИДЕНТА; ВНАСЛІДОК ЗМЕНШЕННЯ ПОДАТКІВ ВІД ПРОДАЖУ ОЖИВИТЬСЯ ЕКОНОМІКА КРАЇНИ

Вашингтон. — Господарські дорадники президента Айзенгавера передбачають, що вже від 1 квітня оживиться господарське життя країни внаслідок обниження податків від продажу, яке має діяти від першого дня найближчого місяця. Вони твердять, що зміниться купівна сила широких верств населення, і внаслідок цього затримається знижування в торгівлі і в промислі, а також почне збільшатися число затруднених робітників. Податки від продажу зменшено на більш як 1,000,000,000 долярів. Але господарські дорадники остерігають, щоб не сподіватися негайної поправи в господарці країни, бо поправа буде відбуватися ступнево і повolі. Громадянство країни мусить бути приготоване, що повна поправа господарки настане аж восени. Вже видно деяке збільшення руху в будівельному промислі, яке разом із здоровою кредитовою політикою причиниться також до оживлення народньої економіки. Теперішнє пристосування економіки до мирної господарки відбувалося через зменшення продукції, і не спричинило загальної знижки цін, що також уважають за здоровий об'яв господарки ЗДА. Деяка знижка цін на окремі товари знайшла відповідний відгук серед покупців, і це також треба вважати за вияв, що зближаємося до поправи господарського положення. Передбачена знижка цін на масло і молоко, та інші господарські продукти спричинить оживлення і на цьому полі. Господарські дорадники президента підкреслюють співпрацю підприємців і промисловців у боротьбі із господарською знижкою, яка панує в країні вже від літа минулого року. Промисловці розбудовують свої підприємства, і тим способом при допомозі нових інвестицій не допускають до більшої господарської знижки, яка могла б перемінитися в депресію.

Подешевшає масло і молоко

Ню Йорк, Н. Й. — Найближчий тиждень принесе зниження цін на масло. Це станеться після 1-го квітня, коли уряд почне здійснювати свою програму підтримки цін на фармерські продукти. Передбачають, що ціна за фунт масла обнизиться на 8—10 центів. Тепер ціна фунта масла становить 79 центів, і такою вона є від 1952 року. Також має обнизитися приблизно на один цент ціна за кварту молока. Це станеться внаслідок регулювання цін на молоко, яке визначає Адміністрація Молочного Ринку. Одночасно повідомляють про підвищення ціни на баранину. Ціни на воловину, свинину і телятину залишаються без зміни. Не змінилися ціни на курятину та рибу. Дещо подешевшали яйця. Всі роди городини продаються по давніх цінах.

Фільм про вибух водневої бомби

Вашингтон. — Уряд дає можливість усім громадянам ЗДА побачити фільм про вибух водневої бомби. Це є півгодинний документальний фільм, накручений в листопаді 1953 року на одному з островів Тихого океану. Досі його висвітлювали тільки перед вузьким колом урядових фахівців. Досі ще невідомо, коли цей фільм почнуть демонструвати перед широким загалом, але Пресовий Клюб в Лос Анджелесі вже запросив своїх членів на 8 квітня прийти на його перегляд. В лютому цього року висвітлювано цей фільм у Капітолі в Вашингтоні для сенаторів і конгресменів. Один конгресмен тоді заявив: „Я бачив роблені з літака світлини руїн, які спричинив вибух атомової бомби в Нагасакі, але цілковите стерття острова з лиця землі, яке спричинила воднева бомба, — поза всяким порівнянням!"

Вносять закон про дозвіл підслухувати телефонічні розмови

Вашингтон. — Конгресмен Кеннет Б. Кітінг виготовив проєкт закону, який дозволяв би генеральному прокураторові видати наказ підслухувати телефонічні розмови у випадках державної зради, саботажу, шпигунства та конспірації. Згідно з проєктом цього закону інформації з підслуху телефонічних розмов можна буде послуговуватися як доводами на судових розправах. Досі такі інформації не були допущені як доводи в федеральних судах. Уряд підтримує цей законопроєкт, але член Правничої Комісії в Палаті Репрезентантів конгресмен Е. Роджерс заявив, що цей внесок уряду стріне гостру опозицію в комісії і в палаті. „Приватне мешкання людини, казав Роджерс, завжди досі було його замком, і багато людей це так відчувас". Але республіканці сподіваються, що цей закон знайде більшість в Конгресі. Згідно з цим законопроєктом мали б право підслухувати приватні телефонічні розмови урядовці ФБІ і агенти військової розвідки, якщо це дозволить в окремих випадках генеральний прокуратор.

ПРЕДСТАВНИКИ КУК І УКК ВІДБУЛИ СПІЛЬНІ НАРАДИ

Ню Йорк. — Минулої суботи і неділі, 27 і 28-го березня, перевели в Ню Йорку наради представники Комітету Українців Канади і Українського Конгресового Комітету Америки, двох найвищих репрезентацій канадійських і американських українців. Після нарад проголошено короткий офіціяльний комунікат, в якому сказано, що предметом і ціллю спільних нарад була „тісніша співпраця і координація діяльности" обидвох представництв, та що окремо „обмірковано справу посилення діяльности Пан - Американської Конференції (ПАУК)", спільного представництва українців країн Північної і Південної Америки. В комунікаті в дальшому сказано, що „наради пройшли в атмосфері дружньої виміни думок та взаємного зрозуміння спільних цілей і окремих завдань обидвох організацій в їхніх країнах". Нарадами проводила президія, в складі: Д. Галичин — голова, адв. А. Яремович, голова КУК, і проф. Л. Добрянський, голова УККК — заст. голови та п. І. Білинський і д-р В. Шандор — секретарі. В склад канадійської делегації, крім голови КУК адв. А. Яремовича, входили: заступник голови КУК інж. В. Коссар та генеральний секретар КУК ред. І. Г. Сирник. Від УКК в нарадах взяли участь члени Екзекутиви, „Комісії Публікацій та Інформацій", як теж голови інших комісій. Під час нарад голова КУК адв. А. Яремович та голова УКК проф. Л. Добрянський дали загальний перегляд активности очолюваних ними репрезентацій, а пп. ред. В. Мудрий, д-р М. Стахів, п. Логуш і проф. М. Чубатий вигосили доповіді на актуальні українські політичні теми, що опісля стали базою дискусії. Звіт з діяльности ПАУК склав д-р В. Шандор. Д. Галичин, закриваючи наради, пригадав, що попередні спільні наради КУК і УКК відбулися три роки тому у Вінніпегу. Висловлено загальне побажання, щоб того року наради відбувалися частіше. Під кінець першого дня нарад гостем їх учасників був на вечері відомий приятель українців о. Мурільйо, еспанський священик греко - католицького обряду, що перед війною був кілька років на Волині, опанував українську мову й тепер є духовним опікуном української громади в Мадриді, столиці Еспанії.

БІЛЯ 2,000 ОСІБ НА ШЕВЧЕНКІВСЬКІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ В НЮАРКУ

Нюарк, Н. Дж. — Українська громада Нюарку та околиць вшанувала минулої неділі, 28-го березня, роковини Тараса Шевченка Манифестаційним Святкуванням, що відбулося у великій залі Моск Театр та в присутності біля двох тисяч осіб. Свято, яке влаштував окремий Святочний Комітет з п. М. Леськовим на чолі, відкрив адв. І. Романишин, а з відповідними промовами виступали: республіканський кандидат на сенатора з Ню Джерзі Мр. Кейс та ред. В. Кравців. В мистецькій частині програми виступали: хор „Думка" з Ню Йорку під диригентурою О. Микитюка, баритон Осип Стецура, піаністка Дарія Каранович - Гординська, скрипачка Донна Гресько та декляматорка п-ні Л. Крушельницька. Хорові і солістові акомпаніювала п. Леся Вахнянин, а скрипачці п. Ольга Дмитрів.

В НЮ ЙОРКУ ВІДЗНАЧЕНО РОКОВИНИ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Ню Йорк. — Стараннями окремого Святочного Комітету, очолюваного д-ром И. Бісагом, відбулася тут минулої неділі, 28-го березня, в залі Українського Народного Дому, Святочна Академія для відзначення 15-ої річниці проголошення державности Карпатської України. Свято відкрив голова Комітету д-р И. Бісаг, а з короткими промовами та відповідними заявами і вияснениями виступали м. ін. голова Першого Сойму Карпатської України проф. А. Штефан, гість з Канади інж. В. Коссар, д-р Л. Мишуга, д-р Фізер, б. прем'єр уряду Карпатської України п. Ю. Ревай та інші. В програму Академії входило теж висвітлення документального фільму „Трагедія Карпатської України".

ПРАВОСЛАВНІ УКРАЇНЦІ БУДУЮТЬ ЦЕРКВУ В БАВНД БРУКУ

„Ню Йорк Таймс" повідомив, що більш як 76,000 членів Української Православної Церкви в ЗДА збирають фонди на будову пам'яткової Церкви св. Андрея в Савт Бавнд Брук в Ню Джерзі. Там зорганізовано ще 1951 року на 56-акровій фармі Український Православний Центер ім. св. Андрея. Ця церква має коштувати понад 100,000 долярів і буде збудована в українському стилі. Під нею мають бути крипти для гробівців церковних достойників, священиків та визначних осіб українського походження. — Ця будова буде присвячена предкам парафіян та тим українцям, які втратили своє життя в боротьбі проти комунізму.

Критикують уряд за спізнення приїзду нових імігрантів

Вашингтон. Республіканські і демократичні члени Конгресу гостро критикували уряд за те, що досі на основі нового іміграційного закону з усіх 209,000 допущених до ЗДА імігрантів могли прибути тільки шість. Коли в серпні минулого року президент Айзенгавер підписував цей закон, він казав, що „це важливий акт людяности і поважний причинок до кращого порозуміння і співпраці між вільними народами світу". Конгресмени обвинувачують Скотта МекЛавда, директора агенції в справах переселення з тому, що він не передбачив трудношів, „які виникли за бюрком його урядовців". Демократичний конгресмен Дж. Вон Гери сказав, що на здійснення цього закону, вже видано 672,000 долярів, а наслідки з того смішні і мінімальні. Він заявив, що коли адміністрація не може цього закону здійснити, то його треба відкликати. Помічник директора МекЛавда запевнив конгресменів, що агенція здійснить усю свою програму, хоч її праця спізнена. Вже деякі держави погодилися приймати назад тих імігрантів, які одержали б візи до ЗДА при допомозі обману, а також повідомлено про полегші в видаванні індивідуальних ашурансів. — „Ню Йорк Таймс" у передовій статті твердить, що МекЛавд не має кваліфікацій на те, щоб очолювати агенцію, яка займається справою нових імігрантів, і сподівається, що після заяви президента справа приїзду нових імігрантів покращала.

Таємничий вибух розірвав англійський корабель

Альджир. — Страшний вибух в кітлівні військового англійського корабля „Емпайр Віндраш" майже на половину розірвав великий на 14,561 тон містоти корабель і спричинив пожежу, яка — впродовж пів години знищила цілком корабель. 3 моряки і один старшина згинули від отого вибуху. Решту 1,500 осіб, що були на кораблі, в тому числі 1,286 військовиків, 17 інвалідів, 125 жінок і 87 дітей військовиків врятувались. Тільки 18 осіб віднесло рани, здебільша з попарення. На щастя, море було зовсім спокійне, а тому, що корабель знаходився недалеко Альджирського порту, на поміч поспішили йому 4 кораблі: голляндський вантажний корабель, італійський танкер, один англійський і один норвезький кораблі. Рятункова акція вдалася блискуче завдяки відсутності найменших познак паніки. Оцілілих перевезено до Альджиру, де ними заопікувались місцеві органи влади. Корабель пішов на дно моря. Його збудували були в 1930 році у доках німецького порту Гамбурґ. Англія забрала була його після другої світової війни титулом воєнних відшкодувань. Коли корабель перепливав Суезький канал, на кораблі вирнуло підозріння, що корабель може стати жертвою протианглійського саботажу. Проте капітан відмовився дати про це ближчі інформації. Поведено слідство.

Західня Німеччина має стати суверенною

Бонн. — Хоча проголошення Совєтами Східньої Німеччини суверенною державою нічого не змінює у дійсній ситуації тієї підсовєтської частини Німеччини, проте воно прискорює виконання давно задуманого пляну західних держав, щоб дати цілком суверенні державні права Західній Німеччині, — заявив американський високий комісар у Німеччині, д-р Конант у своїй промові до товариства американських адвокатів в Европі. Американський високий комісар підкреслив, що Західня Німеччина буде проголошена суверенною державою незалежно від того, чи західньо - европейський пакт Оборонної Спільноти буде ратифікований, чи не буде. Кореспондент „Ню Йорк Таймс" додає, що в цій заяві заповідь нової американської політики, яка — у зв'язку з щораз новими труднощами в здійсненні пакту Оборонної Спільноти, шукає нових шляхів, щоб замирити Европу й облегшити Західній Німеччині її участь при боці західних великодержав. — Тим часом до столиці Західньої Німеччини вернувся вже канцлер Аденауер з своєї подорожі до Греції, Туреччини і Італії. Він висловився з надзвичайним оптимізмом про практичні наслідки своєї подорожі, особливо ж про ентузіястичне говорив про свої відвідини в Туреччині.

2 найвищі французькі військовики — проти оборонного пакту

Париж. — Маршал Альфонс Жюен, головний командувач європейських наземних військ в рямцях Північно-Атлянтійського Пакту на Центральну Европу, заявив у своїй промові підчас одної військової церемонії, що він був і є прихильником думки про участь відновленої німецької збройної сили по стороні західніх альянтів, але є проти західньо-европейського пакту Оборонної Спільноти в його нинішньому вигляді. Він поручав „іншу розв'язку" західньо-европейської військово-політичного бльоку, кажучи, що така „інша розв'язка" є можлива, дармащо ближче не пояснив, яку розв'язку має на увазі. Другий найвищий у Франції військово-політичний авторитет, яким є колишній голова французької держави після звільнення її від німецької навали, ген. Де Голь, заповів на 7 квітня пресову конференцію, в якій з'ясує докладно свою нотарійно відому опозиційне становище до того ж західньо-европейського оборонного пакту, що передбачає спільну з німецькою европейську армію, і який то пакт є досі підставою американської політики у відношенні до Европи.

Англійці перестрашені вибухом водневої бомби

Лондон. — Експериментальний вибух водневої бомби, що його перевели З'єдинені Держави 1 березня ц. р. на острові Бікіні і який заскочив своєю силою самих американських науковців, викликав острах серед англійської публічної опінії, що її заляує опозиційна Партія Праці маривом нової жахливої війни. Названа Партія готовиться зголосити в англійському парляменті 24 запити до прем'єра Черчила в справі англо-американської співпраці в ділянці атомової і водневої зброї. Зокрема вони домагаються повного втаємничення Англії в усі деталі, що їх має і знає американська Комісія Атомової Енергії. Політичний бік тієї інтерпеляції такий, що не тільки опозиційні лейбуристи, але й поважна частина консервативних партій мають натискати на Вінстона Черчила, щоб він довів до зустрічі в найближчому часі з президентом Айзенгавером і Маленковим у справі заборони вживати на випадок війни атомову й водневу бомби.

До атомової зброї треба ще й великого війська — каже Труман

Дефферсон, Мо. — Бувший президент Труман був головним промовцем на бенкеті стейтових товариств Крайової Гвардії і заявив, що „атомова бомба нічого не вдіє, коли б не було сильної Армії, Фльоти і Летунства". Натякаючи на нову програму національної оборони президента Айзенгавера, бувший президент Труман казав: „Я не дбаю про те, чи це новий погляд, чи старий, чи якийсь там огидний, бо ми мусимо цю справу достосувати до того, щоб могти зустрінути таку ситуацію, перед якою ми ніколи давніше не стояли". Труман підкреслював потребу вишколеного війська, бо технічний поступ не зменшує потреби вишколених вояків, тільки ще її збільшує. „Вишколюйте всіх молодих людей, яких тільки можете, для оборони волі світу і для того, щоб не допустити до знищення людства". — закликав Труман. Він назвав генерала Джорджа С. Маршалла „найвизначнішим військовиком, якого колибудь мала ця країна". Не називаючи по імені, Труман пригадав про звільнення генерала Дагласа МекАртура з посту командування на Далекому Сході. „Я гадаю, що добробут цієї країни завжди запевнений, коли головне командування військ находиться в руках цивільної людини — я мав нагоду це здемонструвати, коли був президентом".

ПІДПІЛЬНА ПАРТІЯ ЗАПОВІДАЄ ПЕРЕВОРОТ У ЮГОСЛАВІЇ

ЗАКОРДОННІ КОРЕСПОНДЕНТИ ДІСТАЛИ КОМУНІКАТ ВІД „СОЦІЯЛІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ ЮГОСЛАВІЇ", ІСНУВАННЯ ЯКОЇ ЗАПЕРЕЧУЄ ЮГОСЛАВСЬКИЙ УРЯД

Белград. — Кільканадцять закордонних кореспондентів, які перебувають у столиці Югославії Белграді, дістали в запечатаних копертах повідомлення, підписане „Соціялістичною Партією Югославії", де заповідається боротьба проти теперішнього уряду і радикальні реформи в напрямку демократизації режиму. Уряд заявив, що те повідомлення є „анонімним і смішним памфлетом, незартним коментарів". Проте закордонні часописи широко зреферували той комунікат незідомої партії і придають йому значення, як доказові на поважні внутрішні розбіжності в теперішньому режимі. За тим анонімним повідомленням 18 делегатів „Соціялістичної партії Югославії" зібралися у невідомому місці на нараду у справі виступлення проти уряду маршала Тіта. У докладно проголошеній програмі тієї партії говориться про заведення свободи, яка — мовляв — тепер не існує, про боротьбу проти корупції, що опанувала керівні кола адміністрації, проти надмірної бюрократизації і т. д. Водночас автори того анонімного повідомлення застерігаються, що вони не хочуть відновлення старого реакційного режиму і що не належать до груп, які підтримують уряд Тіта. Закордонні обсерватори лучать те повідомлення з призвіщем недавнього достойника режиму Тіта — Джіласа, що його відсунено від усіх його високих становищ і викинено з проводу комуністичної партії за критику режиму і за домагання більших демократичних свобід.

Єгипет стоїть перед хаосом

Каїро. — Після кризи, в якій генерал Нагіб спершу був зрікся свого становища президента держави, прем'єра і голови Революційної Ради, а в три дні потім перейняв був ті становища назад, наступила нова криза між генералом Нагібом та Революційною Радою. Майор Амін Шакер, приятель полк. Абдель Нассера, віце-прем'єра й головного антагоніста генерала Нагіба, заявив, як один з 11 членів правління в Єгипті Революційної Ради, що генерал Нагіб, президент і прем'єр „свідомо або несвідомо" сприяє заграванням деяких елементів, які хочуть передати Єгипет знову в руки „нечесних політиків старого режиму". Тому, що в останній четвер Революційна Рада проголосила, що в липні ц. р. вся влада в Єгипті перейде до Національних Зборів, які, — мовляв, започаткують повний поворот до конституційного режиму без участи армії у політиці, — то тепер — заявив названий майор — сам нарід мусить вирішити, чи правда є за генералом Нагібом і політичними партіями, чи за Революційною Радою. Та заява речника Революційної Ради, яка різко суперечить заяві самої Ради перед трьох днів і доказує дальшу незгоду серед володіючих в Єгипті військових верхівки, поставила в сумнів існування тепер в Єгипті взагалі будь-якої влади. Край — як повідомляють чужинецькі обсерватори, знайшовся напередодні анархії.

ЗДА закликають жидів і арабів до спокою

Вашингтон. — Уповажнені представники сімох арабських держав відвідали державного секретаря Дж. Ф. Доллеса і перевели з ним розмову у справі нового напруження між Ізраїлем і його арабськими сусідами. Амбасадор Ізраїлю Ебба Ебан також відбув з державним секретарем одногодинну розмову. Представник Ізраїлю переконував Доллеса, що відносини в Палестині „осягнули ступінь поважної небезпеки". Після того державний департамент видав повідомлення, що американський уряд висловлює глибоке співчуття з приводу людських жертв недавнього нападу на автобус в Палестині, але водночас закликає обидві сторони зберігати спокій і виказувати терпеливість. ЗДА підтримують існуючу мішану військову комісію для бережения перемир'я на Близькому Сході, і тому закликають заінтересовані обидві сторони співпрацювати в цій комісії.

Випустять німецьких воєнних злочинців

Бонн. — Американський високий комісар у Німеччині оголосив нові приписи, за якими випустять на волю сімох визначних достойників із часів Гітлера, що відбувають в'язничні кари, як воєнні злочинці. До перших, що вийшли б на волю на внесок лікарів, належить 81-літній колишній міністер закордонних справ Німеччини й „протектор" Чехословаччини фон Нойрат, а також 78-літній адмірал Редер. Нойрат дістав 15 років в'язниці, Редер — досмертну в'язницю. Обидва поважно хворі. Вони перебувають у в'язниці в Шпандав. З в'язниці в Ляндсбергу в американській зоні американці випустили від останньої осени 84 німців, засуджених у процесах проти воєнних злочинців.

В АМЕРИЦІ

● **Кардинал Френсіс Спелман** з Ню Йорку заявив, що не буде складати жадної заяви в справі сенатора МекКарті, бо вважає, що католицькі священики мусять виголошувати проповіді на інші теми, як щоденна політика. „Кожний дійсний американець знає, що означає слово Америка і що робить комунізм, а ще Джордж Вашингтон сказав, що найсильнішою підтримкою для американізму є релігія" — сказав кардинал.

● **15 жінок із стейту Індіяна** ідуть в подорож до Европи, де відвідають Еспанію, Португалію, Італію, Швайцарію, Німеччину, Голляндію, Англію та Францію і в безпосередніх розмовах з европейськими жінками запізнаються з европейськими проблемами. Кожна жінка дістане по 1,550 долярів від індіянопольського „Таймсу".

● **В Солт Лейк Сіті** виставили оперу „Богема" для умово-хворих, щоб дослідити, як музика впливає на цих хворих. Під час вистави хворі поводилися зовсім так само, як здорові, і опера їм сподобалася.

● **Найближчий сезон** Метрополітен опери триватиме 22 тижні і почнеться 8 листопада, а скінчиться 10 квітня 1955 р. В дьому сезоні виставляють дві нові опери: „Андреа Шеньє", Джордано та „Арабелло", Ріхарда Стравса, якої не грали в Метрополітені 24 роки.

● **Апеляційний Суд ЗДА** підтримав право війська судити військовим судом тих цивільних осіб, які допустилися злочину бувши на військовій службі. Цю справу вирішено в зв'язку з обвинуваченням лейтуна Роберта В. Тота в убивстві корейського громадянина Бен Сун Кіла.

● **В Ню Йорку** переведено цікаву анкету: якими способом найкраще уменшити число автових катастроф? Запитувані дали такі три поради в цій справі: 1. Суворіше виконувати закони, які карають за нарушення правил вуличного руху, 2. Зменшити дозволену швидкість їзди в місті, 3. Видавати дозвіл на право їзди тільки тим, особам, які закінчили 21 рік життя.

● **Нюйоркський посадник** Роберт Вагнер заявив, що мусить підніести податки від продажу в цьому місті, бо міська управа потребує грошей на підвищення платні 40,000 учителів та інших міських службовців.

● **Противники сенатора МекКарті** протестують проти застосування „поліграфа" під час переслухання в Сенаті, бо вважають, цей апарат занотовує хвилювання, а не хвилюються на допиті тільки рафіновані брехуни та злочинці.

В СВІТІ

● **Уряд Франції** оголосив протест до Міжнародного Червоного Хреста проти поведінки червоних партизанів в Індо-Китаї, які обстрілюють військові амбуляси, що забирають з побоєвищ ранених вояків. Навіть під час домовленої з комуністами 6-годинної перерви в боях для визбирання і відвезення ранених, комуністи обстрілювали гелікоптери з знаками Червоного Хреста.

● **3000 артистів**, музик, мистців, лікарів, вчителів та вчених перемашерували в демонстраційному поході вулицями Відня і вручили головам парляменту, уряду і міської управи меморіял з домаганням звернути більше уваги на потреби культурних й культурних працівників Австрії.

● **65-літній гіндус Свамі Сітарам** закінчив свій 19-денний голодовий страйк, що його розпочав був на знак протесту проти замиру уряду провінції Андра полегшити приписи щодо прогібіції. Свамі Сітарам заявив, що радше помре з голоду, як має дожити дозволу на продаж алькоголю в його краю. Він перестав голодувати, коли представник влади запевнив його, що прогібіція залишиться в силі.

● **Фабриканти ірляндського „віскі"** спростували советське повідомлення, начеб то у Совєтах фабрикують тепер „віскі" краще, як ірляндське. Ірляндські фабриканти заявляють, що виріб „віскі" засновується на традиційних способах і Совєти ніколи не повчаться виробляти справжнє „віскі".

● **У Східньому Берліні** засуджено 5 німців на кару в'язниці від 4 до 15 років за змову на життя совєтських вояків і східньо-німецьких поліцаїв. Їх судили у Франкфурті над Лабою.

● **У Хоржові** колишньому центрі польського воєнного промислу, в копальні вугілля стався вибух, наслідком якого згинули 45 гірників. Цей вибух вважають актом саботажу ворожих режимові поляків.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	6.50	Six months	6.50
На три місяці	3.50	Three months	3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НА МАНІВЦЯХ

У давній, як, в новітній історії українського народу, зокрема в його визвольній політиці, є багато світлих і направду державницьких моментів, гідних великої нації. Але поруч з цим є й багато хитань та непевностей, багато тупцювань на місці, що нагадують мітичного сліпого Оріона і його мандрівку до сонця. Сказав колись один з українських діячів, що найбільшим недомаганням деяких українських політиків є те, що вони не знають історії свого народу. Це твердження можна доповнити: а якщо знають, то не вміють витягнути з неї відповідної науки. Часом складається враження, що українці з тією історичною наукою завжди спізняються, або поспішають, що, зрештою, виходить на одне, бо не потрапляють з нею на відповідний час і обставини.

Факт, що історія останньої війни могла українців багато дечого навчити. Вона розвіяла віру в те, що війна „мусить" визволити Україну, вона потвердила слова Лесі Українки, що тільки та людина буде вільна, яка сама себе визволить, бо кожне чуже визволення загрожує новим поневоленням. Все це є засади, про які завжди треба пам'ятати. Але політика — це не тільки засади і принципи. Це теж великий і заплутаний комплекс обставин і подій, які треба вміти використовувати або до них відповідно достосовуватись; це кожночасна тактика, зміна якої не мусить означати відступлення чи заперечення принципів.

Правда, українці під час останньої війни „попеклися" на Німеччині, до якої мали право ставитись початково згідно з засадою: „ворог нашого ворога є нашим приятелем". Практика виказала, що ворог нашого ворога може бути навіть ще більшим нашим ворогом. З цього не здавали собі тоді справи не тільки дехто з українських політиків, але й дехто з — як кажуть — на всі чотири ноги кутих західніх державних мужів. Проте, раз виявлений в історії прецедент ще не означає, що він мусить завжди повторюватись, і завданням відповідального політика є збагнути та передбачити, коли такий прецедент може або не може повторитись.

Такі міркування насуваються тепер у зв'язку з загрозливими нотками в деяких українських еміграційно-політичних колах в Европі, що в свої внутрішні спори безглуздо втягають зовнішньо-політичний арґумент і цим не тільки компромітують себе, але й роблять ведмежу прислугу українській визвольній справі. Конкретно маємо на думці деякі протиамериканські нотки, що прозвучали в останньому спорі одної групи націоналістів. Паризький орган тієї групи друкує вже від довшого часу безвідповідальні пасквільні брехні на Америку в „Листах з Америки" одного перомаза, який дописався вже до того, що американські „доберменші", мовляв, наказали йому... змінити прізвище та заборонили витягати руки з кишенів і цигарку з рота під час розмови з іншими! Ця газета має в Америці своїх прихильників і навіть свого представника, але досі ми ще не чули, щоб ті прихильники або той представник відповідно зареаґували на ті пасквілі.

Тим часом, один відлам тієї групи поборює другий такими арґументами, що ті, мовляв, у своїй політиці „орієнтуються на Америку", і навіть друкується та полемізується з всілякими безглуздими „документами" на цю тему. Сьогодні всі вільні країни світу, включно з могутньою Америкою, єднаються та докладають максимальних зусиль, щоб здобувати собі союзників, навіть між найслабшими, а група українських еміграційних політиків намагається підкреслювати свої „власні сили" пасквільним очорнюванням країни, яка кров'ю своїх синів та незчисленними жертвами свого населення врятувала світ від заглади збоку одного тоталітаризму і сьогодні є ще єдиною реальною ґарантією його „пережиття" в обличчі загрози збоку другого.

Звичайно, згадані протиамериканські нотки відносяться тільки до одиниць, поведінка яких насуває поважні сумніви щодо їхньої політичної мудрости. Це й є ті манівці, які не приносять жадної користи ані українській політиці, ані українській визвольній справі.

ПЕРЕСЕЛЕНЧІ ПОЛЕГШІ

Американські допомогові організації, що переводять переселенчу акцію на основі нового закону, добилися солідарними заходами перед урядом значних переселенчих полегш. Ці полегші поважно відтяжують спонзорів, американських громадян, від численних заходів, зв'язаних із підготовою до переселення вибраного чи бажаного скитальця і його родини. Переселенчий уряд видав тепер новий формуляр (ДСР-8) у справі запевнювання приїжджому праці, мешкання й утримання. Цей новий формуляр підписує американський громадянин, а всі справи, зв'язані з працею, помешканням та утриманням, полагоджує допомогова організація, себто для українців ЗУАДКомітет. Таким чином спонзор перебирає на себе обов'зки не перед урядом, а перед ЗУАДК'ом. Допоміжна роля ЗУАДК'ту при переселенні сильно зросла і відповідальність збільшилася.

Такий оборот справи дає посередню можливість тим, що прибули до ЗДА в рр. 1948-1951, спричинитись до численнішого спроваджування українських скитальців з Европи. Новоприбулий, що не є громадянином ЗДА, може знайти між своїми давноприбулими приятелями особу, яка підпише названий формуляр, але зобов'язання перед ЗУАДК'ом за забезпечення праці, утримання і мешкання перебирає він, цей новоприбулий.

У всій переселенчій процедурі є ще одна важлива обставина, на яку треба звернути увагу всім кандидатам на переселення в Европі. Це — справа коштів дороги. Американський уряд, згідно з новим законом, не покриває коштів переселення. Це повинен робити спонзор, якому переселений має вложені в його переселення гроші сплатити в Америці. Коли ж спонзор не всилі вложити грошей на переселення бажаного скитальця, тоді цей скиталець, кандидат на переселення, може з поміччю своєї допомогової організації (ЗУАДК) вистаратися позичку в міжнародній Женевській Організації (допомогово-переселенчій!) на переселення, але із зобов'язанням, що він цю позичку сплатить, діставши працю в ЗДА.

Про це повинні добре пам'ятати всі кандидати на переселення в Европі. Вони повинні отримати авторитетні інформації про це від представництв ЗУАДК в Европі. Бо ж не можна допускати до того, щоб потім виникали непорозуміння між ними і спонзорами, чи між ними і переселенчими організаціями.

Досі невідомо, чи американські українці видадуть з-поміж себе стільки спонзорів, скільки є переселенчих запотребовань між українськими скитальцями в Европі. Але треба сподіватись, що так буде. Все ж не від речі буде висунути тут ще один проєкт спонзорства зовсім іншого характеру. Маю на думці спонзорство Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. Як до нього дійти при новому переселенчому чи точніше іміграційному законі? ЗУАД-Комітет міг би набути велику фарму на власність. Фарма повинна бути рільничою, чи комбінованою, збіжжевою і молочарською, чи збіжжевою і випасовою. Маючи таку фарму з фаховою адміністрацією, ЗУАДК міг би сам стати спонзором численних родин, які можна було б поселити на фармі, дати їм там працю і приміщення. Ясна річ, що праця мусіла б бути оплачувана. Із заробітків переселені легко оплачували б кошти свого переселення, а ЗУАДК виконав би велику і почесну місію при переселюванні, забезпечуючи їх відразу працею у своєму власному господарському підприємстві.

Не всі спроваджені на підставі спонзорства ЗУАДК родини мусіли б обов'язково довгі літа працювати на фармі. Між ними могли б бути такі, що по півроці чи навіть скоріше при допомозі ЗУАД-Комітету могли б знайти іншу працю, скажімо, у промислі. Таким чином вони звільняли б місце для інших іміґрантів, що прибували б на основі спонзорства ЗУАД-Комітету.

При цій нагоді слід звернути увагу на те, що кожний переселений на основі нового закону працездатний українець не може нехтувати ніякою працею, яка йому трапляється і яка не переходить меж його спроможности, бо коли нею знехтує, і стане тягарем суспільности, тоді буде наражений на депортацію. Мотиви депортації будуть дуже прості, а саме: новоприбулий не може обтяжувати американського громадянства через неохоту до праці, а тим самим не може користати з ніяких американських суспільно-допомогових фондів. Тому, як небажаний непотріб, мусить вертатись туди, звідки прибув.

З усього у цій та інших статтях на цю тему сказаного видно ясно, що новий іміграційний закон для жертв останньої війни в Европі доволі твердий, дармащо процедура підготови до переселення стала легшою і простішою.

Поза тим закон цей ставить численні інші вимоги до переселюваного, а саме: вимоги морально-етичного порядку, його політичного минулого та його здоров'я. Ці справи були також у законах про переселювання ДП-істів, але не мали такої безоглядної гостроти, як їх має теперішній закон.

В. Мудрий

Н. В.

РЯТУЮТЬСЯ ЦІЛИНАМИ Й ОБЛОГАМИ

II. Українізація ... Казахстану

Ще за царського режиму Казахстан був тереном для поселювання українських добровільних і недобровільних виселенців. Ще до першої світової війни українці стали там подвижниками хліборобства, заселюючи здебільша північні землі.

Тепер у зв'язку з реалізацією совєтських плянів „освоєння цілин і облогів" почалася нова колонізація Казахстану. Щоб „освоїти" 6,3 мільйона гектарів цілин і облогів у Казахстані, треба соток тисяч робочих рук. І їх дає знов, як завжди в історії т. зв. російської імперії, Україна. (Тут треба згадати, що під час і після другої світової війни Казахстан став тереном поселювання і примусової праці для десятків тисяч західних українців).

За директивою компартії, гасло „добровільного" переїзду в Казахстан кинули перші київські комсомольці. Опис такого переїзду подає „Комсомольская Правда" з 27 лютого ц. р., і він дуже нагадує подібні переїзди української молоді на примусову роботу в сибірські області чи під час війни — в Німеччину:

„Морозним соняшним ранком поїзд № 16 прибув до Челябінська. До вагонів, якими їдуть київські комсомольці на цілинні землі в Казахстан, кинулись челябінські юнаки й дівчата. На пероні грає музика, лунають українські й російські пісні".

Ясна річ, зараз же тут на пероні відбувається пропаґандивний мітинґ:

— „Ми — одні з перших українських комсомольців, що їдуть на цілинні землі Казахстану, — сказав на мітинґу механік Іван Рудський. — Слідом за нами поїдуть сотні й сотні юнаків та дівчат. Всі вони палають бажанням вирощувати на полях Казахстану такі врожаї, які збирали на українській землі".

Починаючи від лютого ц. р., немає числа совєтської газети, в якій не було б згадки про виїзд до Казахстану „добровольців" з тої чи іншої місцевости України:

„Вчора на освоєння цілинних земель на Алтай і в Казахстан виїхали сотні юнаків і дівчат з Саранська, Вінниці, Брянська". (Комс. Правда" з 5 березня).

„З Дніпропетровська в Казахстан виїхало спеціяльним поїздом коло шести сот молодих посланців (!) України" (Комс. Правда" з 12 березня 1954).

„Українські механізатори прибули в Кустанай. Усі 280 посланців молоді Дніпропетровської і Тернопільської областей уміють керувати тракторами" (Там же).

Водночас із цими повідомленнями, совєтські газети друкують „захоплені" заклики й заяви комсомольців, „готових" їхати в Казахстан:

„Слідом за першими ешелонами молодих добровільців рушать нові й нові тисячі совєтських патріотів. Ми звернулися в Ново - Миргородський райком комсомолу і до дирекції нашої Панчівської МТС з гарячим проханням (!) вирядити нас в Казахстан на освоєння цілинних земель. Ми зорганізували тракторну бриґаду. Її очолює бувалий тракторист Микита Іванович Гончар. Бриґада готова до від'їзду... Трактористи Панчівської МТС" (підписи). (Комс. Правда, 28 лютого 1954).

„Наше прохання виповнене. Ми виїжджаємо в Казахстан єдиною дружньою сім'єю..." С. Токарський, Гребінківський район, Київської області". (Там же).

Їдуть у Казахстан комсомольці і з інших совєтських республік. Але про них чомусь в совєтських газетах менше. І обов'язково, коли їдуть москвичі, то вони закликають їхати українців. Так, наприклад, робітниця однієї з московських фабрик Зіна Амбросімова написала з дороги такого листа до комсомольця Бориса Коротенка:

„Коли б ти, Борисе, бачив, як нас зустрічають на станціях, скільки людей збирається на пероних! Вийдеш з вагона — всі стараються стиснути тобі руку. Дівчата обіймають нас, цілують. На станції Шумерля нам дарували коробки для ручних робіт, прикрашені стеблами пшениці". („Комс. Правда", 28 лютого 1954).

Багато транспортів до Казахстану іде аж через Москву, де в самому Кремлі відбуваються зібрання комсомольців, що виїжджають „освоювати" цілинні землі Казахстану й інших сибірських земель.

Що зустрічають приїжджі в Казахстані, про це в совєтських газетах немає. Але інколи з-поміж рядків якогось опису просковзує гірка правда. Так, в кореспонденції з Кустанаю якийсь Ю. Філатов описує, як „казахстанська зима суворо зустрічає українських комсомольців", як, „ніби звір, виє вітер і в повітрі несуться валуни снігу: на п'ять кроків нічого не видно" і як в такий час вони одержують доручення їхати на станцію вивантажувати вагони з плугами, що надійшли для місцевої МТС; як потім ще вантажили ці плуги на автомашину і як, вернувшися вночі заявили дирекції МТС, що... про відпочинок думати годі, бо треба зробити пробу концерту, приготовлюваного на день виборів...

Приїхавши на нові місця, „добровільці" дістають доручення включатися в партійне життя Казахстану — брати активну участь в усіх зібраннях, мітинґах, виборах тощо.

„Серед делеґатів з'їзду (VII з'їзду комсомолу Казахстану — Н. В.) були і представники нового поповнення Казахстану — молоді механізатори України, які приїхали на нові землі. Механік Іван Рудський виступив з українською промовою, але Кустанайську область він назвав своєю" („Комс. Правда" з 10 березня 1954).

Промовляючи по-українськи і називаючи казахстанську землю своєю, комсомолець Іван Рудський тільки ствердив дійсний стан національних відносин у північних областях Казахстану. Вони заселені здебільша українцями. В дописах про зустрічі новоприбулих українських юнаків і дівчат з місцевим населенням рясніють тільки українські прізвища. У виборах (до Верховного Совєту СССР) беруть участь поряд з новоприбулими комсомольцями томчуками, стегайлами, кузьменками, андрієнками і місцеві мешканці: 84-літній Андрій Іванович Кученко, місцевий тракторний бриґадир Іван Теоктистович Осуляк та інші.

Українізація Казахстану в таких умовинах — цілком реальна справа. Ця совєтська республіка, що охоплює 2,-995,400 квадратових кілометрів, в два з половиною рази більша за Україну, яка нараховує в своїх географічних межах 1,200,000 кв. клм. В В 1926 році — коли переведено офіційний перепис населення в СССР — в Казахстані на 6,530,000 всього населення було 861,000 українців, які заселювали компактною масою північно - західню, північну і північно - східню частину цього краю. Від 1926 по кінець 1954 року це населення могло збільшитися ще на яких 500,000 українців (природний приріст, добровільне і примусове переселення з українських земель). Совєтські пляни „освоєння" 6,3 мільйона гектарів казахстанських цілин та облогів і зв'язане з тим нове переселення українців можуть збільшити українське населення в Казахстані ще на якийсь мільйон душ. І за скількись там десятків років, чи не треба буде думати про те, що вже зроблено з Кримом — про приєднання... Казахстану до України?

МОРСЬКІ ЗБРОЄННЯ

Союз німецьких бувших вояків розвиває чимраз більшу діяльність, щоб привернути добре ім'я німецького вояка. Але поруч цього порушує цей союз і багато інших справ, зв'язаних з військовим питанням. В місяці лютому ц. р. появилася книжка п. з. „Морські зброєння великодержав у світлі світової політики". Книжку написав б. капітан німецької морської фльоти Вінфрід Гаґен. Автор подає досить точні дані з ділянки морського зброєння, і тому сьогодні, коли в світі йде гарячкове готування до остаточної розправи, буде не від речі приглянутися цим даним.

Автор займається трьома державами, а саме: ЗДА, Англією та Совєтами, починаючи від „порівняння морських сил ЗДА і Англії, яке після першої світової війни виявлялося у відношенні 1:1, а сьогодні 4:1. Сьогодні ЗДА мають наймогутнішу фльоту, яка виявляється в числах: 2,400 воєнних кораблів та 2,-600 допоміжних одиниць. Одна третина з цього перебуває постійно в службі. Це є: 129 літаконосців, 4 бойові кораблі, 19 кружляків, 240 нищівних кораблів, 100 підводних човнів та 1,000 допоміжних одиниць. Людський матеріял становив уліті 1952 р. 300,000 осіб, без морської піхоти, що складається з 3 дивізій та 3 летунських з'єднань, з відповідними одиницями транспорту та постачання, разом 400,-000 осіб, прекрасно вишколених для наземних акцій. Цей корпус входить організаційно в склад морської фльоти.

Крім цього, зазначає згаданий автор, значна частина американської фльоти — це наймодерніші типи, включно з урухомлюваними атомовою енерґією. Зокрема, „Форрестал" в 60,000 поємности тонн, коштував 235 мільйонів долярів. На окрему увагу заслуговує недавно побудований підводний човен „Навтілюс", який перший з підводних човнів використовує атомову енерґію. Звернено велику увагу на модернізацію закладачів та виловлювачів мін, на кораблі з протилетунською артилерією і т. п.

Розбудова та модернізація американської фльоти вказують на те, що Америка плянує свою політику дозброєння на довшу мету, щоб могти виступити до остаточної розправи як морська потуга проти Сходу, який уважається за потугу наземну, з невичерпним людським матеріялом.

Додамо до цього 50 торговельних кораблів, озброєних артилерією, торпедами та іншим воєнним устаткованням, а також транспортові кораблі, які можуть перевозити понад 12,000 вояків нараз, і будемо мати приблизний образ морського велетня, яким є ЗДА.

Порівняно з Америкою Англія, друга з черги морська потуга, має фльоту значно меншу: 421 воєнний корабель, з яких в постійній службі стоїть 156. Людський матеріял складається з 143.500 осіб, а бюджет в р. 1952/53 становив 835 мільйонів долярів. Англія, як і Америка, значно змодернізували свою морську фльоту, і нема сумніву, що атомова енерґія, знайде застосування і в її фльоті. Зокрема, змодернізувала Англія свої підводні човни в рр. 1941-1948, які, однак, ані кількістю, ані якістю не дорівнюють американським.

Автор переходить до третьої з черги держави, а саме до Совєтів. На вступі він зазначує, що дані про совєтську морську фльоту досить скупі, а зокрема щодо її чисельности. В найновішій програмі розбудови совєтської фльоти передбачено будову 3 бойових кораблів, 20 кружляків, 120 винищувачів і 1,000 підводних човнів. Відомо, що бойовий корабель „Совєтський Союз" виконує службу вже два роки. Натомість немає ніяких даних про кілька інших кораблів цього типу, які під час війни були сильно пошкоджені німецькими бомбами. Також немає ніяких відомостей про німецькі воєнні кораблі, як попалися в руки Совєтів (великий літаконосець „Граф Цеппелін" та три бойові кораблі). Є певним, що колишній італійський бойовий корабель „Юлій Цезар", сьогодні — совєтський „Новоросійськ", як врешті цілий ряд німецьких, італійських та японських винищувачів, міноносців та інших воєнних кораблів, виконують службу в совєтській фльоті.

Число 1,000 підводних совєтських човнів уважає автор за перебільшене. За певне приймає він число 370, з цього 80 модерного типу. Відомо, що Совєтам попали в руки наймодерніші німецькі типи (XXI і XXIII) враз з німецькими фахівцями. З усього цього видно, що Совєти базують свою морську силу на розбудові підводних човнів.

Так Захід, як і Схід свідомі того, що майбутня війна буде всесвітньою війною. Отже, треба рахуватись з наземними операціями у всіх частинах світу, а для цього бузумовно потрібні величезні можливості морського транспорту. Під цим оглядом Захід стоїть далеко краще, ніж Совєти.

Характеристичним явищем в розбудові морської фльоти є факт, що припинено зовсім будову великих бойових кораблів. Практика морських боїв останньої війни на Тихому океані між ЗДА і Японією показала, що ролю великого бойового корабля, перебрав літаконосець. Великі бойові кораблі виконують тепер ролю охорони чимраз більше зростаючої фльоти літаконосців.

Політику розбудови морської фльоти можна коротко схарактеризувати так: Захід розбудовує свою морську фльоту в тому напрямі, щоб забезпечити собі на випадок війни якнайкраще морське сполучення. Схід, сила якого в наземній армії, мусить у своїх зброєннях головну увагу звертати на такі з'єднання морської фльоти, які б були всилі паралізувати морські транспорти Заходу, а саме — на підводні човни. Цю саму дорогу вибрала була й Німеччина у своїх зброєннях перед другою світовою війною.

Одне певне, що в імперіялістичних плянах Москви питання морської фльоти є найбільш болючим місцем.

Нестор

Роман Придаткевич

СПОМИНИ ПРО НЕСТОРА НИЖАНКІВСЬКОГО

(2)

По дозволеному відпочинку мене приділено до команди третього корпусу, і ми з Нестором кілька разів на тиждень, у вільний від служби час, їздили до Завадова. Добре пам'ятаю, як часто приїздили пізно вечером, дещось перекусили, Нестор сідав за фортепіян, я витягав скрипку, о. Остап вставав з ліжка, щоб не втратити нашої музики та нашої розмови, і ми починали з Нестором грати. Нам справляли радість сонати Брамса, Ґріґа і Моцарта, а з коротших творів „Меляихолійна серенада" Чайковського була нашим „тур де форс". Ми дійсно з того довгого та нудного, якщо його педантично виконувати, твору робили музику, яка заслуговувала і виконавців і слухачів. Ми всі втрійку обговорювали можливості українського стилю, який мусить собі виробити український композитор, щоб чесно служити для розвитку української музики. О. Остап, дорікаючи собі дилетантизмом, казав, що найважнішим завданням його життя є виховати з Нестора композитора з правдивою українською технікою. В чому полягало українство в музичній техніці композитора, він цієї тайни, як сам казав, не розкрив, хоч писав у тій справі до Миколи Лисенка. О. Остап оповідав нам, що від Лисенка прийшов до молодого ентузіяста лист із запрошенням приїхати до Києва, але дідо Нестора, в добрій вірі, що робить добре, доручив цей лист о. Остапові аж після того як він одружився і був висвячений на священика. Тоді вже не було можливости молодому священикові залишати обов'язки своєї чести.

Але небавом, як в казці, ми почули правдиві підстави української музики. Ми привітали Українську Республіканську Капелю, очолювану Олександром Кошицем, в товаристві представника українського уряду, композитора Кирила Стеценка. Незабутній обід відбувся в найкращому ресторані в Стрию. Наступного дня ми почули Капелю у великій залі „Сокола". Перші звуки того перфектного людського інструменту зробили на нас обох, молоденьких музик, таке враження, ніби нас ударила хвиля гарячого повітря, і Нестор почав зі зворушення плакати. Все, що ми чули, було для нас відкриттям чогось такого, про що ми тільки мріяли. Наступного вечера було прийняття для чільніших членів Капелі у п-тва Нижанківських, бо вісімдесятка співаків в священичому приходстві не вмістилася б. Ми знов чули зразки дійсно українського репертуару. Я з Нестором також виконували якісь твори для скрипки з фортепіяном. Кошиць нас поцілував і, звертаючись до нас, виголосив заохочуючу промову. Вершком Кошицевого чару було, коли він нам сказав: „От колись зберемося з вами, молодими композиторами, та й будемо вчитися української гармонії та українського музичного стилю".

Стрий був останньою станцією перед виїздом капелі в світ. По чудовому концерті Кирило Стеценко, коли він, обидва Нижанківські і я сиділи за одним столиком в ресторані, попросив о. Остапа висказати Кошицеві всі свої критичні завваги, мовляв, недотягнені моменти можна було б справити, а Кошиць завваг від Стеценка не прийме. Як можна було догадатися, обережна та конструктивна критика тільки охолодила відношення Кошиця до о. Остапа. Оце в Америці я довідався, що цей інцидент також загострив відношення між Кошицем і Стеценком. Вони мали якісь свої давні жалі, як це видно зі „Спогадів" О. Кошиця.

Галерівська офензива прорвала фронт і примусила Третій Галицький Корпус покинути Самбірсько-Щирецький відтинок. В час відвороту Нестор і я з командою корпусу покидаємо Стрий, а два дні опісля польська військова патруля (а не боївка, як пише п. Соневицький), очолювана якимсь чотарем, арештує о. Остапа і в ліску при дорозі його розстрілює. На приходстві повиривано підлоги і під ними шукано якихось „компромітуючих" доказів, яких не було. Польська влада, пізніше на інтервенцію польських дідичів в справі убивства о. Нижанківського, бувшого маршала повіту, повідомила вдову, що сталася „помилка".

Під час відступу зустрічаємося з Нестором тільки часом. Він став зв'язковим старшиною нового п'ятого корпусу під командуванням генерала Ґембачева. Тільки переїхавши через Збруч, і то вже в Кам'янці-Подільському, Нестор довідується про цю трагічну подію в зв'язку зі своїм найдорожчим батьком. Ми там зустрілися знову, тому, що військова влада відкомандувала нас до уряду головного уповноваженого для організації народних хорів та оркестр при міністерстві культури і пропаґанди, чи при міністерстві освіти. Тим уповноваженим був композитор Кирило Стеценко. Для нас не було посади. Одиноке місце диригента при державному театрі, під управою Садовського, обняв перед нашим приїздом Михайло Гайворонський, і йому, як досвідченому військовому капельникові УСС, повірено також інспекцію військових духових оркестр. Нестор дістав нереґулярне заняття корепетитора в театрі, що не забирало багато часу. Ми з ним вправляли і концертували.

Одним з виступів був пополудневий концерт для військових старшин, сполучений з лекцією історії української музики професора Грінченка в Кам'янецькому університеті. Також грали ми з Нестором на першій річниці Листопадового Зриву в театрі в присутності голов нашої Держави, де також співав Михайло Голинський. На тому концерті я грав на якійсь старій та добрій скрипці власности Дмитра Дідченка, тодішнього міністеріяльного урядовця, а тепер славного скрипкового майстра в Америці. Я дав в той час сонатний концерт в українському клюбі з піяністкою панею Бірецькою. Мій власний концерт для ширшої публіки я мав відіграти в міському театрі у Вінниці з Нестором. Нестор, що виїхав з Кам'янця в день концерту, до Вінниці не доїхав, бо потяг лишив його в якомусь залізничому ресторані. Доїхала тільки Несторова торба з нотами і зі „сальоновою" частиною однострою. Я віз цю торбу в повозці і через те, що трясло, торба вилетіла і пропала. Мені допоміг відбути концерт піяніст місцевого кабарету. Ми грали яку десятку творів, які кожний скрипак завжди тримає на „поготівлю" у своїй голові. Піяніст грав без нот.

Після нової трагічної суматохи, нових союзів, нових границь і „трикутника смерти", який не зміг защепити мені тифу, я зустрів знов Нижанківського з початку грудня в Одесі. Я мав письмову відпустку від команди Галицької Армії, щоб їхати до Відня на студії. Нестор був адьютантом при зв'язковому старшині УГА сотникові Олесницькому. Нестор оповів мені про догану від одного з російських генералів за свою приявність в одеській українській „Просвіті". Нижанківський зумів дати гідну українця відповідь цьому добродієві.

ГАНС КОХ

(З нагоди 60-ліття).

Хто зі „старої войни" не знає сотника Коха, як не особисто, то принайменше зі слуху? І не тільки з часів наших визвольних змагань, але й з пізніших часів, аж по сьогоднішній день.

Проф. Кох — це один з тих німців, яких обставини тісно зв'язали з українським життям. Народжений в Західній Україні в родині німецьких колоністів, уже змалку виростав в українському середовищі. Але щойно перша світова війна, а саме фронт в Карпатах, тісно зв'язав молодого старшину 35-го стрілецького Золочівського полку з українством. Бо тут, поруч цього австрійського полку, стояли й наші славні УСС-и. Професор Кох вичислює ще й сьогодні з вояцьким запалом в очах прізвища УСС-кої „старої войни". З багатьма УСС-ами був він на „ти", як це водилось в вояцькому товаристві. І мало це свою мову, бо був це вияв вояцького побратимства, яке найтісніше зв'язує вояків.

Коли війна не скінчилася так, як пророкували доморослі „стратеги", а саме „за два-три місяці", але протягалася в роки, — доля хотіла, щоб 35-й стрілецький полк, в якому служив проф. Кох, перейшов, після революції 1917 р., на Україну. І тут зустрічається молодий старшина австрійської армії віч-на-віч з українським народом і з його змаганням за власну державність. І коли приходить розвал австро-угорської монархії, то ця подія застає 35-й полк і молодого поручника Коха на Україні. І тут виявилось, якою пошаною та любов'ю втішався пор. Кох серед воянтва свого полку, що у великій більшості складалося з українців. Стрілецтво вирішило, що не дотеперішній командант полку чех, а полковий адьютант, поручник Кох „наш поручник", має бути полковим командантом. І Кох в революційних, небезпечних часах, вив'язується із свого завдання якнайкраще. Він допроваджує полк до Золочева і передає його в розпорядження української влади. Тут застає він своїх старшин-українців, між ними підполковника Мирона Тарнавського, опісля Начального Вождя УГА, та сотника, а опісля полковника Гната Стефанова.

Був це час, коли Галицька Волость, без ніяких союзників, без запілля та воєнного устаткування, змагалися з переважаючим ворогом за свою державність. І коли молода Українська Галицька Армія відчула брак старшин (значне число їх попало в рядах австрійської армії в італійський полон), та великою полегшею стали старшини німці, а між ними й пор. Кох, які вступили добровільно в ряди УГА.

Поручник Кох дістав зразу відповідальне місце в УГА. Підпол. Тарнавський, якого Начальна Команда УГА призначила організатором, а після й командантом II Корпусу призначив саме Коха шефом свого штабу, а четаря Дмитра Палієва — особистим адьютантом. Для організації II Корпусу виїздить Тарнавський з Кохом та Палієвим з Золочева до Вібрки, де був постій Начальної Команди УГА. „Ми всі три, згадує Кох, пустилися в дорогу саньми і в дорозі Тарнавський роздумував над завданнями, які його ждали на новому пості".

В часі чортківської офензиви переходить пор. Кох до штабу НКУГА, де знову доручено йому відповідальну працю. Його шефом був тоді полк. Шаманек. За військові заслуги іменують пор. Коха сотником. Номінацію підписав диктатор Петрушевич, а документ цього іменування знаходиться ще й сьогодні в руках проф. Коха.

Після переходу УГА за Збруч, ділить сот. Кох долю й недолю цієї армії. Переживає і радісні хвилини, коли злучені Українські Армії в літі 1919 р. входять до Києва. Тут сот. Кох був свідком подій, що їх викликали чорносотенні денікінські оборонці царського режиму. Цікавим моментом переживань сот. Коха в рядах УГА був мало відомий факт, що після Походу Пілсудського на Київ в літі 1920 р., коли УГА, здесяткована тифом, перестала фактично існувати, курінь під командою пор. Гоїва, в якому сот. Кох виконував відповідальну функцію, продовжував боротьбу проти поляків аж до закінчення польсько-большевицької війни.

Якийсь час живе сот. Кох ще на Україні серед німецьких кольоністів і аж пізною осінню 1921 р. виїздить при допомозі австрійської місії до Відня. Тут продовжує свої студії і в 1924 р. осягає ступінь доктора філософічних наук. У Відні зустрічається з бувшими старшинами УГА і тримає тісний зв'язок з генералом УГА Кравсом. Був добрим знайомим полк. Євгена Коновальця, який нераз, з конспіративних зглядів, міняючи свою кватиру, знаходив її у проф. Коха.

Проф. Кох, якого цікавить в першу чергу історія. („Я завдячую це, говорить професор, моєму вчителеві історії в німецькій гімназії у Львові, Петрові Скобельському"), а зокрема питання східньої Европи, виконує впродовж років обов'язки професора університету у Кеніґсберґу, Бресляві та Відні. Але наукову працю, перериває друга світова війна. Проф. Кох міняє перо на кріс і знову йде у воєнному поході німецької армії тими самими шляхами, якими йшов 20 років тому в рядах УГА. Тут виконує він важку функцію при штабі армії маршала Рундштета, як знавець українських справ. Завдання це було не легке, беручи до уваги політику нацистівського режиму. Так приміром випадок: проф. Кох мусів боронитися від політичного закиду, що він мовляв, „більше українець, як німець".

Належить повернутися ще до зими 1939—1940 р., коли Німеччина з західньо-українських земель, Волині, Буковини і т. д. переселювала громадян німецької національности та походження на свої території. По більших містах західньо-українських земель, а зокрема у Львові, працювали тоді німецькі комісії, які провадили переселенчу акцію. Шефом такої комісії у Львові, зі сторони німецької армії, був саме проф. Кох. І що сотні та тисячі українськихх громадян, а зокрема інтеліґенції не опинилися в большевицьких тюрмах і не пішли на неминучу смерть, маємо завдячувати тільки проф. Кохові. Він стояв у тісному зв'язку з найбільш авторитетними нашими чинниками, і так в спільній акції переїхала на захід велика кількість наших громадян враз з німецькими пепереселенцями.

По закінченні другої світової війни, проживає проф. Кох в Австрії. Але це „проживання" не виглядало так просто. Бо мав проф. Кох одного „пеха", а саме своє прізвище. Не знати, чи всіх Коків держали альянти своїм „гостем", але нашого професора продержали аж чотири роки, бо такого часу потребували на те, щоб переконатися, що професор Ганс Кох, не є ідентичним з „райхскомісаром" України Еріком Кохом. Після за цю „маленьку ошибку" перепросили.

Та прийшов час, певне, що радісний для проф. Коха, коли покликано його до праці при Інституті Східньої Европи в Мюнхені. І тут, ставши на чолі цієї установи, до якої наукові кола ставляться з великою увагою та повагою, виконує він важливу місію не тільки наукового, але й політичного характеру. Кажу політичного, бо проф. Кох є одним з великих подвижників Об'єднаної Европи проти московсько-большевицького імперіялізму — а в цій об'єднаній Европі і Соборна Україна, як рівна з рівним, як вільна з вільними. Крім цього, проф. Кох живо цікавиться всіма проявами нашого життя так само щиро та віддано, як колись виконував вояцькі обов'язки в рядах УГА.

Українське громадянство може тільки побажати з цілої душі якнайкращих успіхів у праці проф. д-рові Гансові Кохові, бувшому сотникові УГА.

Василь Бачинський.

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка уважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшати кадри ідейних українських працівників.

Д-р Ростислав Сочинський

НОВЕ В МЕДИЦИНІ

Винахід.

Фактором „U" назвали складову частину, яка міститься мабуть у крові більшости людей. Цей фактор знайшли після смерти однієї жінки, що померла в наслідок переливання крови (трансфузії). У її крові не було фактору „U", але антитіла проти нього, які спричинили аглютинацію (склеювання) червоних тілець крови та смертоносний шок.

Знаючи про існування цього нового фактору, переливання крови можна буде зробити тепер ще більш безпечним лікувальним засобом.

Чи брови гинуть?

Коли хтось зранить чоло у тому місці, де ростуть брови, й треба таку рану хірургічно зашити, нераз виникає побоювання, що виголена брова може не вирости. Навіть медичний персонал іноді, з косметичних мотивів, вагається голити брови, зокрема ж жінкам. Ця підготовча процедура майже необхідна для чистоти й бездоганного гоєння ран у цих місцях. Такий сумнів же цілком безпідставний, бо виголені брови завжди відростають, якщо тільки не знищиться корінців волосся.

Пpоpодний лік.

Сто родів тому один лікар-філософ сказав, що радість — це один з найбільш універсальних ліків. Він твердив, що радість, яку зустрічає людина у родинному щасті, у товаристві веселих і добрих приятелів, у насолоді відчування краси природи, не тільки дає їй краще здоров'я, але й продовжує життя. День проведений поза містом, під безхмарим небом, серед приємних друзів, — це незаперечно, кращий засіб, чим усі життєві еліксири цілого світу". Сміх, себто зовнішній вислів радости, це — один з найбільш корисних тілесних активностей, бо він збуджує водночас тіло й душу, поліпшує травлення, кровобіг і працю різних залоз, оживляє кожний людський орган.

Помимо величезного поступу в медицині, ці слова ще й сьогодні не втратили актуальности.

Організми, що ржавіють.

Лікарі сьогодні все частіше вбачають у фізичних вправах і русі засіб до продовження життя. Навіть тяжка фізична праця не спричинює недуг серця. Далеко важливіші причини, це — переїдання, надмірна вага тіла і брак руху.

В Америці серед загалу поширений погляд, що життя адміністраторів і керманичів великих промислових, чи торговельних підприємств скорочує тяжка праця. Це помилкове поняття діє на їх діяльність, як духова гальма, викликаючи жах перед серцевим припадком. Вони бояться жити через страх перед смертю. Так звані серцеві приступи, це — здебільша кульмінаційний пункт поступового, послідовного процесу. Їх не викликають ані сильні фізичні зусилля, ані інтенсивні духові напруження. Досліди показують, що майже половина випадків смерти від недуг серця наступає підчас сну, а тільки 2% серцевих припадків відбувається під час тяжкої фізичної праці.

У тих країнах світу, де людей на протязі їх життя відзначає постійна фізична активність і де нема надміру поживи, недуги вінцевих кровосудин серця не являються проблемою.

Від поміркованої праці людський організм не зуживається, зате він може „заржавіти" від браку руху.

Голос Читача

Українці і жиди

„В статті „Жидівський часопис за самостійністю України", („Свобода", 13 березня 1954), непідписаний автор подає зміст двох статтей д-ра Бікеля, що появились в часописі „Дер Туґ-Морґен". Читаємо там, що д-р Бікель заявляється за самостійністю України, але повторює вигадки, будьто би українці допомагали німцям у винищуванні жидів. Автор згаданої статті у „Свободі" спростовує ці сплетні і наводить факти, як українці, наражуючись на розстріл, рятували жидів.

Мені відомі випадки, що німецьке Гестапо розстрілювало цілі українські родини, які переховували жидів, а й сам я ледве врятувався від смерти за те, що в нашому саду скрилось сім жидів, яким пощастило втекти з транспорту.

Автор виправдує д-ра Бікеля, що він повторює різні поголоски, щоб вгодити жидівському „сірому читачеві", та нас це не вдоволяє, бо провідні люди, до яких зараховуємо д-ра Бікеля, не повинні влещати „сірому читачеві", а голосити чисту правду, хочби це й було хвилево непопулярне. Українській справі велику шкоду приносить постійне повторювання теревенів про ворожнечу українців і жидів. Таку нечесну пропаґанду підсичують вороги України, що не хотіли б випустити її зі своїх лабет.

Пора сказати собі правду і ствердити зі всією рішучістю, що взаємини між українським народом і жидами були завжди щирі і приязні і тільки вороги обидвох народів підбехтували їх проти себе. На ствердження тієї правди наведу авторитетне свідоцтво жидівського джерела „Ді Юніверсал Джювіш Енциклопедія", вид. в Америці 1948 р., яку можна найти в кожній публічній бібліотеці, в цій енциклопедії аж сім сторінок, 334-40, том X., присвячені Україні.

Між іншим, на стор. 339, читаємо там:

„Тисячі жидів, що не змогли відступити зі совєтськими військами в глибину Росії, знищено вогнем нацистських скорострілів. Під час цього винищування, що як подають, зачалося в місяці серпні 1941 р., більше як 50 тисяч жидів, чоловіків, жінок і дітей, вимордовано в самому тільки Києві. Нацистські війська і їхні аґенти розкидали проти-жидівські летючки між українським населенням, яке одначе, залишилось приязним супроти жидів, відмовилось від участи у цих масакрах і в багатьох випадках давало сховище жидівським втікачам з України, Польщі й інших частин Східної Европи".

Як бачимо, це ясне і недвозначне свідоцтво, складене самими жидами, доводить, що українці не тільки не допомагали винищувати жидів, а навпаки, їх рятували від заглади.

Треба нам пошукати по жидівських джерелах, а там знайдемо доволі матеріялу, що допоможе розвіяти туман і неправду, ширені злочинно з метою наставляти проти себе ці два многострадальні народи, український і жидівський.

М. Дьорян.

З Відчитової Залі

ІНЖ. ВАСИЛЬ ПОТІШКО ПРО НАШЕ СТАНОВИЩЕ ДО РОСІЙСЬКОЇ ЕМІҐРАЦІЇ

13 березня ц. р. виголосив інж В. Потішко в Ню Йорку доповідь з рамени Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України на тему: „Чи потрібний і можливий єдиний фронт з московською еміґрацією в боротьбі проти московсько-большевицького імперіялізму".

Холодна війна, що її веде західній світ з московським большевизмом, примушує нас, українців, докладно застановитись над питанням можливостей спільного фронту з московською еміґрацією, до якого хотіли б увести неросійські народи деякі т. зв. приватні американські круги. Але ж крім народів СССР є ще більше поневолених народів большевизмом, які прагнуть до незалежности і треба з ними творити спільний фронт. Спільний шлях до визволення можливий тільки між народами, які мають спільні цілі, в даному разі, повалення російсько-большевицького імперіялізму. Не може бути мови про спільний фронт з оборонцями того ж імперіялізму. В майбутньому український нарід може жити в добросусідських відносинах з російським народом, але при умові, що російський нарід не буде піддержувати своїх імперіялістичних клік. Українській еміґрації треба творити спільний фронт не лиш з поневоленими народами СССР, але також з народами сателітів. Якщо йдеться про російську еміґрацію, то вона, за вийнятком групи Алексінського, є імперіялістична та підтримує ідею і практику поневолювання неросійських народів.

В дискусії виступали пп. Голуб, Дивнич, Подоляк, Клецор, Приходько, Кушніренко і др. Дискутанти погоджуються з тезами доповідача, з виїмком двох, які добачували в ставленні доповіді розбіжність з поглядами провідного публіциста визвольного руху в Україні, О. Горнового, який виразно розмежовує російський нарід від його імперіялістичних клік. Доповідач вияснив, що він тадож визнає таке розрізнення, але водночас ствердив історичними прикладами, наскільки російський нарід давав часто піддержку своїй імперіялістичній верхівці.

С. С.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ню Йорк, Н. Й.

Інтересна доповідь.

В суботу, 13 березня 1953 р., Асоціяція кол. українських політв'язнів (АУПВ) у Ню Йорку влаштувала в Літ. - Мистецькому Клюбі публічну доповідь про „Великого соловецького політв'язня — кошового Петра Кальнишевського". Доповідь прочитав прот. К. Даниленко-Даниленський, — кол. соловецький в'язень. В образній і цікавій доповіді з'ясовано історичне тло, на якому постала Переяславська умова з Москвою. Подавши соціяльно-політичний образ феодально-реакційної й централістичної Москви того часу, та описавши буйний розквіт національно-державного життя України часів Богдана Хмельницького, доповідач детально зупинився на інтриґах та підступові Москви у відношенні до України по заключенні Переяславської умови. Брутальне насилля та підступство досягнули свого завершення в наказі цариці Катерини 2-гої генералам Москви — Потьомкіну, Текелію та Прозоровському, які зруйнували та знищили Запорозьку Січ і тим самим завершили довгий процес колонізації і поневолення українського народу.

Доповідач подрібно зупинився на особі кошового Петра Кальнишевського, схарактеризувавши його як державного мужа, політика і лицаря України. В заключенні доповідач подав нарис тих жертв, які понесла Україна за трьохсотлітню т. зв. „дружбу" України зі „старшим братом" Москвою, починаючи від соловецького в'язня П. Кальнишевського і кінчаючи сьогоднішніми мільйонами українських в'язнів, що заселили простори Сибіру, Дал. Півночі і тих же Соловків, де спочивають останки кошового. Доповідач розкрив усю фальш теперішньої Москви щодо Переяслава і справжніх московсько-українських відносин.

В живій і яркій дискусії виступили: Отаман Тарас Бульба-Боровець, інж. Нешта, Забудько, Красноніс, та інші. Всі вони нав'язували тодішню історичну дійсність з сучасними проблемами, що стоять перед українцями. В заключенні Голова АУПВ І. Шарай-Самійленко подав свою думку щодо оцінки причин упадку козацької доби на Україні, навів аналогію упадку інших потуг світу, та зупинився на всезростаючих жертвах українських в'язнів, як доказ безсилля Москви зламати дух і волю українського народу. Він підкреслив також і велике завдання української еміґрації в правдивому освітленні історії українського народу.

Івмас Головенко.

Шікаго, Ілл.

ПІВДЕНЬ.

Від Ініціятивного Комітету Українського Дому.

На цьому місці хочемо порушити стару-престару справу Українського Дому на терені Шікаго - Південь. Народний Дім — справа загальна, справа яка переступає наш терен, але в найпершу чергу вона відноситься до нас. В цьому напрямі було багато випадкових спроб, на жаль, всі вони були безуспішні. Тепер зроблено новий крок. Поширено Ініціятивний Комітет для приспішення цілої акції. Але в цій справі повинна забрати голос ціла наша Громада.

Ми переконані, що коли ми не створимо нашого культурного центру, коли не запалимо нашого вогнища, то весь наш дорібок піде марно. Ті, що прийдуть по нас, молоде покоління, цього не зробить. Воно відірветься від свого коріння і потоне в тутешньому морі. Це щодо майбутнього. А сьогодні? Чи треба на цю тему виливати море слів? Ні! — відповідаємо. Через брак відповідного приміщення, наше громадське життя корчиться і паралізується з кожним днем. Вихід з цього мусить бути! Він є! Ось він. Нашу добру волю, нашу всю енерґію, яку ми витрачаємо на дрібні справи, спрямувати в одне — в Український Дім!

Коли ми колись мріяли і мріємо тепер, коли ми хотіли і хочемо зараз, вложити свій труд для нашої національної справи, то така нагода є тепер. Це буде наша цеголка, буде передаватися з покоління в покоління, як дарунок на вічний спомин!

Наш комітет робить вже в цій справі практичні заходи. Ціла справа має остаточно оформитися 30-го квітня ц. р.

Розуміється, ми нашу ставку ставимо на цілу нашу Громаду, на свідомий елемент, а в першу чергу на наші Проводи, які стоять при кожнім товаристві. Ми віримо, що наша карта, яку тягнемо, є виграною. Ми уявляємо собі також всі труднощі, які нас зустрінуть. Буде зневіра, нехіть, різного роду „поради" і фарисейські підшепти. Але наша Громада переходила ще тяжчі проби, перейде і цю! Тому наш Комітет рішив звернутися до всіх товариств, до всіх тих, які можуть чимсь допомогти в цій справі, і включити їх в спільну акцію. Ми шукаємо Приятелів Українського Дому, ми шукаємо Фундаторів. Ми знаємо, що вони є, тут між нами! А для цієї, нам всім спільної мети, ми висуваємо старий, але наймудріший клич: в єдності — сила і успіх!

За Ініціятивний Комітет: П. Пущило, інж. Харів, І. Кравчишин, М. Михайлишин, С. Щурко, І. Фоца, Й. Медвецький, П. Дяків, п-і С. Брудна.

Бофало, Н. Й.

Віче ЗУАДК.

У понеділок, дня 22 березня ц. р. відбулося в Боффало віче в допомогових та переселенчих справах ЗУАДК-у. Мимо будня простора заля заповнилася прибувними.

Доповідь про теперішні завдання ЗУАДК-у, а зокрема про допомогу в переселенні на основі нового іміграційного закону, виголосив представник централі ЗУАДК-у в Филадерфії п. Ів. Поритко. Незвичайно жива дискусія та винесені постанови вказують на велике громадське вироблення української громади в Боффало.

Зголосилося кільканадцять спонзорів, на внесок п. Миколи Воловець постановлено зібрати дар на Допомоговий Фонд ЗУАДК-у по $2 від особи, а зокрема від новоприбулих, яких в Боффало є 2 тис. осіб. Вічем проводив голова Відділу УККА п. Ілля Вула, а в дискусії забирали голос о. Михайло Кравчук, д-р Василь Касіян, Микола Воловець, Микола Погаратний, П. Татаринський, пані Оксана Салдит, Олександер Коваль, Богдан Левицький та кілька разів промовляв відомий та діяльний громадянин Степан Шипелявий.

М. Н.

Ню Йорк, Н. Й.

Корисна доповідь.

В суботу, 6 березня, у приміщенні Літ. - Мист. Клюбу, п. Л. Дражевська прочитала доповідь на тему: „Корисні копалини України", що її організувала Управа ДОБРУС-у.

Доповідь була добре опрацьована: цікава змістом і формою викладу. Її ілюстровано багатьома світлинами з українських і американських джерел через епідіоскоп.

Крім огляду всіх корисних копалин із зазначенням якости і розміщення їх на території країни, доповідачка подала цікаві відомості про українських геологів, які у великій кількості появилися були після революції і завзято досліджували та вивчали природні ресурси України, а потім майже всіх їх знищив большевицький режим.

На жаль, на доповіді було мало присутніх, хоч її було достатньо рекламовано серед громадянства.

Було б дуже корисно, щоб котрась із молодих організацій Ню Йорку запросила п. Дражевську для виголошення цієї доповіді спеціяльно для молоді. Доповідачка брала участь у геологічних розвідчих партіях і показувала нам цікаві знимки.

Присутній.

ЧИТАЙТЕ „СВОБОДУ"!

З пожовклих листків

ЩО ПИСАЛА „СВОБОДА" 50 РОКІВ ТОМУ

(Від 3 до 17 березня 1904 р.).

УХВАЛИ НА ВСЕНАРОДНІМ ВІЧУ В ОЛИФАНТІ

Після просвітнього реферату о. П. Тимкевича на всенароднім вічу в Олифанті, 22 лютого 1903 р., запали ухвали: 1. поборювати анальфабетизм через вечірні школи й читальні; 2. уділяти нагороду тим учителям і взагалі кожному, хто навчить читати десять неписьменних людей; 3 заснувати бурсу для українських дітей, щоби могли учитися в вищих школах, і то в Ню Йорку, вже з початком наступного шкільного року, отже у вересні; 4. доки не відкриється бурса для дівчат, треба давати тимчасом біднішим, спосібним студенткам, стипендії на науку в вищих школах. На вічу зібрано на Народний Фонд $35.31.

Після віча постановлено відкрити Українську Бурсу коштом Народного Фонду 15 вересня, як Інститут Науково-Виховавчий. „Числимо в Америці 400,000 українців. Якщо кожен дасть на Народний Фонд по $1, то буде $400,000" — сказано в оповістці.

ВІДОЗВА В СПРАВІ ВИДАВНИЦТВА ПРОСВІТНІХ КНИЖЕЧОК

Крім часопису „Свобода" і кільканадцяти книжечок, видання згаданого часопису, американські українці за такий довгий час свого побуту в новім краю не спромоглися ще на жадне видавництво. „Щоб зарадити цій недостачі, я зважився приступити до видавництва книжечок, які виходити будуть кожного місяця як „Видавництво просвітніх книжечок ім. А. Бончевського", під заголовком „Слово". Матеріял, яким будуть заповнені ці книжечки, буде різнородний. Перша книжечка вийде з початком квітня, а прочі правильно кожного місяця. Хто хоче діставати ці книжечки правильно кожного місяця, хай заплатить $1.50 за дванадцять книжечок на рік. Поодинокі книжечки будуть коштувати 20 ц. — Ст. Макар, в Мт. Кармел, Па. — З просвітно-культурного руху годиться зазначити такі новості: 31 січня прибув до Питсбурґа дяковчитель Іван Костюк і при церкві св. Івана Хрестителя заснував науку співу. Наука відбувається кожної середи в церковній залі. — У Летбрідж, в Алберті, в Канаді, заснували українську читальню „Поступ". Головою є Дмитро Солянич, секретарем Т. Томашевський. — Повічевий вечерок в Олифанті відбувся 22 лютого, який був вінцем усього народного свята. У програму увійшли такі точки: Співи хору під управою П. Паздрія, промова о. Ст. Макара, театральне представлення двох страйкових картин з-під пера о. М. Струтинського.

РІЗНОРОДНІ ВІСТІ

У Сифтон, провінція Манітоба, в Канаді засновано уділову крамницю. Управителем назначений Василь Ціхоцький. — Процес за церкву в Біверлейк, Алберта, Канада, виграли русини-уніяти, але процес коштував понад $2,000. Церква не коштує більше як $600. Цареславні заплатили за процес солоно. — В Едмонтоні, у вищій методитській школі, між 50 студентами, є два українці. — Олександер Зволинський, колишній дяковчитель в Джерзі Сити, помер 19 лютого 1904 р. в Бережанах, у Галичині. Він багато причинився був до розвитку хору в Джерзі Сити. — Доктор прав, Юліян Чупка, відкрив адвокатську канцелярію при Мейн Стріт в Вилкебері, одначе веде дальше канцелярію в Скрентоні при Спрус Ст.

Французький полковник — герой індо-китайської війни

Президент Айзенгавер з надзвичайною похвалою згадував на останній пресовій конференції французького полководця, теперішнього командувача перетвореного на фортецю містечка Дієнбієнфу в Індо - Китаю. Президент викликав серед журналістів веселий сміх заявою, що коли б це залежало від нього, він підвищив би того полковника до ранґи генерала напередодні цієї пресової конференції. Хоч през. Айзенгавер не назвав цього французького полководця на ім'я, про його особу відразу довідалися, і всі великі часописи вмістили його світлину. Це 52-літній полк. Крістіян де Касттрі, з аристократичного французького роду, кавалерист, який перервав був військову службу в 30-их рр, щоб стати кінним тренером, і після того здобув світовий рекорд на кінних перегонах. Він брав участь в другій світовій війні, попав у німецький полон, але втік із нього, дістався до неокупованої частини Франції і звідтіль переїхав до Північної Африки. Він дуже добре знає Далекий Схід, має особливий нахил до пригод і є „неспокійний дух". Генерал Навар вибрав його на командувача найбільш наражeної на ворожі атаки військової станиці в Індо - Китаї.

До Народного Фонду пишуть...

Наближається кінець ділового року Народного Фонду і датки прибувають в посиленому темпі.

А з ними — й листи...

Нижче подаємо низку свіжих листів, у яких наші люди кидають свої думки, висловлюють жалі і подають проєкти.

Вельмишановні Панове! В Англії є багато українців - військових, а також і цивільних людей. Кожна держава, як має своє військо, то дає йому забезпечення. Тому я пропоную:

1. Постаратися про поміч нашим військовикам.
2. Зібрати гроші у громадян і закупити територію в Канаді.
3. Переселити на власну землю до Канади бажаючих наших військовиків та цивільних.

Не тримаймо грошей в банках, а купуймо власність, де будемо самі собі панами.

Коли Конгресовий Комітет та Народний Союз поставлять собі таку мету, то люди будуть охоче платити Національний Датток. **І. С.**

Шікаго, 5 березня 1954.

Високоповажані Панове!

По одержанню Вашого листа, я прочитав усе і ліпше зрозумів велику і цінну працю Комітету, тому рішив зараз вислати свій Датток. Прошу вибачити, що так пізно. Жаль тільки ,що так багато наших людей не розуміє справи і не приєднується зі своїми датками. **М. Л.**

Филаделфія, 3 січня 1954.

Дозволю собі висловити свою думку з приводу зменшення жертвенности на Народний Фонд.

Уважаю, що діють тут такі причини:

1. Завелике захоплення придбанням річей люксусового вжитку, на що в ЗДА є великі можливості.
2. Так швидко вивітрюють-ся з пам'яті ті недоготи, які довелося пережити під час і після війни новій еміграції. **К. К.**

Филаделфія, 7. березня 1954.

Доношу Шановному Конгресові і Комітетові о своїм поводженню, бо не добре. А то з причини, щом старий, літ 75. Три роки як не роблю, а сеце до того жена моя два роки тому як осліпла, то шпиталь на один тиждень 75 долярів, а маленька фляшечка медицини 5 долярів, і жий зо женов; а де есть хліб і кава, рент 35 долярів, а ге єсть газ і електрика. А жена не видит і доктори не помогли і шпиталь не поміг, але я си Бога прошу, щоби тільки на земли очі зажмурити, бо маю два бойси і три дівки, всьо ся поженили. То тільки всього. Дай Вам, Господи, якнайліпшого здоровля і щастя у Вашим інтересі. **С. С.**

Клівленд, 5. січня 1954.

Посилаю адреси своїх синів. Нехай Конгресовий Комітет вишле їм коверти, то я спитаю, ци сповнили свій обов'язок... **С. К.**

Гемтремк, 15. березня 1954.

Зі щирого серця посилаю тільки два доляри, — те, що можу жертвувати. Я тепер хорий. Дай Господи, щоби я ще поздоровів, то усе поправлю. Я уже два роки не роблю, але маю трошки запомоги від Соціял Секюріті, Мушу обрахувати, скільки я зможу жертвувати. Буду старатися жертвувати два доляри на місяць. Так мене, Боже, поможи. Моє щире поздоровлення для Конгресового Комітету. **В. .М**

Бруклин, 12. січня 1954.

Дорогі Панове! Від 1950 року — кожний раз я висилаю свій дарунок на наш Український Народний Фонд. Також говорю про Фонд і нашим українцям. Вони всі признають, що то доб-

Хвилиночку, товаришу...

Ледве затихли телеграфічні апарати, які передали вістку про перемогу совєтської гокейової команди над канадійською, а вже канадійський відділ комуністичної партії (офіційно: Робітничо-Прогресивна Партія) виступив у щоденній пресі з рекламою п. н. „Канадійський гокей у Москві". Комуністи твердять, що Крайова Гокейова Ліга заїняла „справді спортсменську поставу", запропонувавши гокейове турне до СССР після того як московське „Динамо" перемогло торонтську команду „Ліндгурст". В згаданому оголошенні - рекламі сказано: „Ми віримо, що наші Ліфс не тільки дадуть у Москві показ доброї гокейської гри, але теж будуть добрими амбасадорами Канади".

Чи не звучить це зворушливо? Дійсно, може ми помиляємося в нашій оцінці тієї „хорошої" Робітничо - Прогресивної Партії. Та ж вони говорять про гокейову команду „Мейпел Ліфс" не інакше як „наші Ліфс". Очевидно вони мабуть хочуть тим словом „наші" підкреслити, що це „народні Ліфс". Однак щодо цього не може бути такої помилки, бо команда „Мейпел Ліфс" є власністю багатьох спортовців, а більшість її директорів є впливовими фінансистами, банкирами, маклерами, промисловцями і т. д. Більше того. Деякі з них є навіть в близьких стосунках з Вол Стрітом. Про це все Робітничо-Прогресивна партія напевно знає.

Але читаймо дальше. „Наші Ліфс" — говориться в тому оголошенні, вже другий раз вживаючи слова „наші", — проробілять кращу роботу, як містер Сен Лоран, який намагається продати Азію на добре спортсменство меккатрівської Америки".

Залишімо вплітання небелиць до гарних легеньких байок про спортові події.

А якщо говориться справді виключно про спорт, то Сов. Союз може здобути собі першенство в гокею на час від тепер аж доки Волга не висохне, може осягнути першенство в міжнародніх шахових розграх, в пінг-понгу, крікеті, тенісі, дужаннях з крокодилями і плеканнях хліборобських культур, якщо тільки він займеться своїми справами, залишить нас у спокою і заперестане поневолювати чесних працюючих європейців та азійців, єдиним бажанням яких є бути незалежними від будь-якої посторонньої опіки.

Працюймо наполегливо над миром. Але перш за все, товаришу, — Сховай свого ножа. „Канадійська Сцена".

ра справа, але до цього часу жаден з них нічого Вам не дав. Це мене дуже болить, бо я вже давно на пенсії і свій Датток плачу, а вони всі роблять і нічого не хотять дати. Прошу вислати для них Ваші книжечки, може декотрий з них пробудиться. **М. С.**

Клінтон, 12 лютого 1954.

ПІОДНА КУЛЬТУРНА ЛЮДИНА НЕ МОЖЕ ОБІЙТИСЬ БЕЗ РІДНОГО ЩОДЕННИКА

Посмертні Згадки

СОФІЯ ГЛАДИ, членкиня 204 відд. УНСоюзу в Ню Йорку, померла 4-го березня 1954 р. Покійна родилася в с. Городище, пов. Сокаль, Зах. Україна. Полишила в смутку, чоловік: Івана, сина Василя, внуку Марію. Похорон відбувся з погребового заведення П. Яреми до Котсвіл, Па., де похована на тамошнім українськім цвинтарі. — В. Ia П.!

В. Гасій, секр.

о. **ІВАН ЛЕХИЦЬКИЙ**, член 204 відд. УНСоюзу в Ню Йорку, помер 18-го березня 1954 р. Покійний родився в селі Фредропіль, пов. Перемишль, Зах. Україна. Полишив в смутку дружину Марію, братанича Михайла, та Володимира. Покійний помер у Филаделфії. Похорон відбувся з погребового заведення, перевезений до Ню Йорку до церкви Св. Володимира при 14 вул. Покоронні відправи правив о. Мітрат Весоловський при участи 12-ох священиків. Похований на цвинтарі Оливна Гора, на Бруклин. Обрядовим стрільцем, якому прийшли віддати останню прислугу. Нехай буде йому земля легка. — В. Ia П.!

В. Гасій, секр.

КІЛЬКА ФАКТІВ ПРО Нервове Напруження і Безсонність

ПОДЯКА
ВП. п. Др. ОСИПОВІ ОРИШКЕВИЧЕВІ
(102 Albermarle Rd., Brooklyn, N. Y.)

Оцим складаємо глибоку подяку за швидку лікарську допомогу, що вимагала негайної операції, для нашого сина Василя, яку д-р Оришкевич перевів з повним успіхом. Щиро дякуємо теж за дбайливий догляд після операції в шпиталі.

Марія й д-р Семен Демидчуки,
Бруклин (Савт), Н. Й.

ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА В АМЕРИЦІ
висловлює своє глибоке співчуття
МАРІЇ ЛЕХИЦЬКІЙ
відданій членкині й бувшій довголітній Голові Головної Управи УЗХ з приводу смерти її улюбленого мужа
о. ІВАНА ЛЕХИЦЬКОГО,
пароха української православної церкви в Мілвілл, Н. Дж.
ЗА ГОЛОВНУ УПРАВУ УЗХ:
Анна Гладун, Павлина Різник, Анна Левкут, д-р Галина Лащенко, Марія Серна.

ТАРЗАН, ч. 3253. День суду.

З лютим криком Томос, член королівської ради, витягнув свого меча і скочив на Тарзана.

Тарзанова рука промайнула немов атакуюча гадюка, щоб вирвати зброю з руки нападника.

— Стійте! — наказала Немона. — Стійте! Ця людина є занадто нахабна і її треба покарати. Вона повинна боротися за своє життя в завтрішніх змаганнях... на арені!

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1954 РОКУ

РОЗВ'ЯЗАНІ ВІДДІЛИ:

Розв'язано Відділи У.Н.Союзу, означені ось такими черговими числами з осідками в ось таких місцевинах і стейтах: ч. 19 в Гомер Сити, Пенсилвенія та ч. 399 у Вилкс Беррі, Пенсилвенія. Членам тих відділів видано переступні листи.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 14. Питляр Зенон.
В. 20. Рут Ширлей А.
В. 24. Кудла Маргарита А., Мілько Іван Є., Фринді Едвард.
В. 27. Левицька Ольга.
В. 38. Гаркінс Мирослав Р.
В. 45. Кашуба Петро.
В. 52. Шевчук Федір Ц.
В. 62. Сич Жигмонт, Альбина.
В. 63. Шевчук Олена.
В. 69. Ликтей Анна, Литвин Павло, Петро, Анастазія; Надольський Петро.
В. 76. Доля Ілля.
В. 90. Личко Єлисавета, Лупаці Лука.
В. 94. Войд-Борискевич Володимир.
В. 96. Добош Петро, Анна.
В. 105. Гасин Софія М.
В. 106. Молозій Марія.
В. 114. Панісяк Іван.
В. 117. д-р Рісдорфер Емерик М., Старух Володимир.
В. 118. Блащків Степан.
В. 120. Манастирська Стефанія.
В. 125. Горбовий Петро, Еленора; Сокологорська Софія.
В. 127. Сметанюк Василь.
В. 128. Кардифф-Кваснюк Анна, Мачуга Іван.
В. 130. Лапчак Петро, Торчин Іван мол.
В. 145. Лаврую Адам С., Роман П.
В. 148. Шнайдер Іван Г.
В. 155. Ковалевський Іван, Станько Роман, Тарасевич Микола, Анна.
В. 156. Тремба Анна.
В. 162. Гнатів Василь.
В. 165. Корнова Андрій.
В. 170. Драль Иосип.
В. 176. Ковалик Іван.
В. 178. Настюк Стефанія, Шиманський Петро.
В. 180. Бойко Андрій.
В. 189. Боровицька Анастазія.
В. 204. Босий Василь, Марко Степан, Марія; Хохля Михайло, Чорній Павло.
В. 219. Воробець Лаврентій В.
В. 221. Галовський Антін, Мандибур Зенон, Міщук Михайло, Катерина; Ушитко Юрій.
В. 224. Хижий Микола, Маріянна.
В. 226. Миколайський Олександер.
В. 238. Лозінська Дарія.
В. 240. Карпяк Катерина, Клек Іван, Муц Олександер, Німилович Богдан, Осипа; Охрін Маріян, Палка Дмитро, Сикилинда Теодозія.
В. 242. Гаргай Григорій мол., Курчак Анна.
В. 245. Трук Патриція.
В. 266. Папура Василь.
В. 267. Яблонський Василь.
В. 270. Вабяк Іван, Люба; Піцкарська Варвара.
В. 276. Віто Михайло, Гарбінський Іван М., Іваницький Степан А., Іваськевич Домініка, Кокошка Андрій.
В. 277. Бородець Володимир.
В. 278. Валоха Степан М., Врода Варвара, Турчин Марта.
В. 286. Зависька Анна.
В. 287. Чубатий Василь.
В. 292. Вебер Євстахій Ф., Морров Володимир Е.
В. 316. Гаррис Павло В., Миколайко Степан, Федьків Федір.
В. 334. Лисий Ярослав.
В. 336. Бенкалович Петро.
В. 342. Цар Іван.
В. 343. Варет Варвара А., Чудак Анна.
В. 351. Панчак Степан.
В. 361. Бакай Юліян, Марія; Вілинський Микола, Гальма Володимир, Коцюрка Михайло, Лещук Михайло, Саноцький Роман, Євфрозина; Шишка Семен, Іванна.
В. 364. Фравид Антонина.
В. 367. Задорожна Євфрозина, Мельник Ольга.
В. 371. Рибак Стефанія.
В. 379. Ілін Варвара, Пікулик Іван, Єва.
В. 385. Ерко Олена И., Пишко Петро.
В. 389. Теслюк Геральд В.
В. 406. Смит Іванна.
В. 409. Гришко Генет, Ірина.
В. 413. Ланзара Наталія.
В. 423. Дворниченко Микола, Калиниченко Микола, Козак Семен, Кухній Василь, Метулинський Микола, Маргарита; Петрів Євстахій, Петро, Франя.
В. 430. Мельничук Теофіля М.
В. 432. Пясецький Володимир, Ружицький Іван.
В. 435. Курч Іван.
В. 436. Павлик Людмила.
В. 437. Павлович Роман.
В. 441. Капуш Григорій, Паньо Василь, Марія.
В. 445. Семанич Михайло, Фостун Святомир М.
В. 451. Новак Зіна.
В. 452. Луців Микола.
В. 456. Мала Джессі.
В. 469. Василик Ольга.
В. 473. Герцик Катерина, Лукіян Ілля, Стецина Дмитро, Марта; Хемій Параскева.
В. 479. Медвідь Іван.
В. 486. Вдович Володимир.
В. 489. Циганюк Олена.
В. 490. Сперун Ольга.
В. 497. Кіт Степан.
В. 498. Бабій, Петро, Янчура Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Піта Юлія.
В. 9. Кормош Иосип,* Пузьо Текля.
В. 15. Пачовський Иосафат.
В. 31. Дзюбан Іван.
В. 40. Гупало Яків.
В. 45. Пеленська Лукія.
В. 57. Лучкович Анна.
В. 59. Тимочко Євген.
В. 66. Малищак Иосип.*
В. 69. Макар Іван.
В. 87. Сембіна Анна.
В. 90. Грабарович Олекса,* Кардоса Катерина, Черепанин Федір.*
В. 115. Гнес Олекса, Анна.
В. 127. Пундяк Степан.
В. 179. Онофрій Микола.*
В. 184. Опарик Танас.
В. 194. Петрук Анна.
В. 204. Кінь Іван,* Понеділок Микола.
В. 219. Гагліардо Олена, Шуран Ілля.
В. 239. Микитчук Павлина.
В. 277. Лащук Борис.
В. 317. Пістон Роберт М.*
В. 324. Санук Михайло.
В. 327. Ковальчук Матвій.
В. 350. Ворисюк Мирослав.
В. 355. Сторож Василь.
В. 361. Возняк Василь, Ніна; Куций Юрій, Максимів Степан 2, Чинальський Михайло, Анна.
В. 367. Кіржецький Мирослав.
В. 386. Жабич Микола.
В. 430. Рубель Ярослав.
В. 432. Врацюк Федір,* Мазур Лев, Падик Іван.
В. 441. Голошевський Тома,* Калин Степан.*
В. 458. Золотників Ольга.
В. 471. Грицина Іван.
В. 473. Вучацька Олена.
В. 485. Церкевич Єва М. И.
В. 498. Чайковський Ігор, Леонія.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 15. Микитчук Павлина.
В. 16. о. Скротський Ярослав.
В. 33. Несевич Андрій.*
В. 39. Возняк Василь, Ніна.
В. 45. Нагірний Данило, Петро,* Павлина.
В. 91. Двораківський Андрій, Анастазія.
В. 99. Томащик Иосип Г.*
В. 144. Білоскірка Микола, Надія.
В. 146. Мелимука Сидір, Юлія.
В. 150. Тарнавський Іван, Анна.
В. 158. Пачовський Иосафат.
В. 163. Шегда Олекса.*
В. 171 Куфта Геновефа.
В. 221. Дупай Михайло, Анна; Фільц Емілія, Ксеня 2.
В. 240. Гриник Ярослав, Демянчук Богдан, Ольга; Моравський Лев, Сикилинда Кирило, Шевчук Дмитро, Стефанія.
В. 245. Кіржецький Мирослав.
В. 251. Дідула Андрій,* Романюк Степан, Анна.
В. 257. Дідилик Юрій, Наталія, Олена.
В. 277. Кебало Павло.
В. 282. Боггс Олена Д., Джеймс Марія, Славич Іван, Марія, Олена.
В. 286. Варна Іван.*
В. 287. Горбачук Петро, Олена.
В. 292. Шевчук Федір, Зиновія.
В. 317. Гапій Иосип.
В. 336. Галан Григорій.
В. 338. Василик Петро.
В. 350. Лабінська Марія, Олена.
В. 361. Петеш Ярослав, Софія.
В. 371. Герус Марія.
В. 375. Волошанська Доротея С.
В. 379. Бойчук Петро, Копистинський Іван, Марія; Мушинський Юрій, Анна.
В. 385. Кулик Петро.
В. 400. Венько Иосип,* Олена; Яворський Іван,* Петро, Марія М.
В. 441. Врацюк Федір.*
В. 484. Кахникевич Євген.
В. 489. Береза Богдан, Марія.
В. 490. Вернецький Федір,* Параскева; Вест Емілія, Задорожний Михайло,* Онищук Омелян, Ренц Іванна В.
В. 492. Мацьків Тиміш.
В. 498. Здебяк Петро.*
В. 502. Цьона Павло.*

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 8. Ваницький Семен, Катерина.
В. 28. Галіда Доротея.
В. 42. Нанюк Петро.
В. 142. Маркович Михайло мол.*
В. 171. Коннорс Дженевів.
В. 217. Дмитрів Карло.*
В. 221. Бойко Марта.
В. 254. Тинишин Василь,* Микола.*
В. 327. Погорецький Остап, Іванна.
В. 364. Балій Галина.
В. 379. Олійник Федір.
В. 448. Мазуркевич Олена.
В. 452. Попик Іван П.,* Маріянна Ф.
В. 498. Пороговський Олекса.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Катанчик Юстина.
В. 15. Гричанюк Пилип.*
В. 25. Доросінців Иосипа, Кісіль Прокіп,* Щербій Богдан, Иосипа.
В. 27. Безанюк Володимир, Антонина; Вовчок Петро,* Гнидка Василь,* Піскор Іван.
В. 28. Сидор Іван.*
В. 33. Д-р Мелин Іван А.,* Постелюк Ричард, Тетяна.
В. 40. Маєрська Анна, Тех Теодора.
В. 45. Радишевський Василь, Иосипа.
В. 56. Лисик Ілля.
В. 59. Флюнц Микола.*
В. 64. Матіяшик Богдан.*
В. 73. Матищак Еріка.
В. 74. Прох Иосип.*
В. 93. Вистряник Параскева.
В. 94. Василина Іван, Кіт Иосип, Лідія; Лаврик Михайло, Макольондра Богдан, Марія; Паливода Василь, Анастазія; Одинець Анатоль, Стефанія; Ферко Павло, Неоніля.
В. 127. Огроднік Омелян, Федина Григорій, Анна; Щітка Василь, Розалія.
В. 138. Оборський Петро.
В. 150. Віляк Олександер, Мацьопа Михайло.
В. 155. Тарасюк Григорій.
В. 184. Д-р Баран Остап, Ломага Юрій П., Ірина; Ревай Юліян.
В. 187. Федорович Стефанія.
В. 192. Труш Катерина, Юлія.
В. 194. Прибильський Михайло,* Марія.
В. 206. Піжинський Франко.*
В. 211. Місянович Омелян, Тадея.
В. 219. Цілінський Володимир.
В. 220. Гіжовський Герберт Н.*
В. 221. Доліник-Хомишин Михайло, Лихолат Михайло, Ремез Параскева, Шевченко Ольга.
В. 238. Гриценко Віра.
В. 255. Кіселиха Федір.*
В. 288. Лимич Юрій.*
В. 291. Миргородський Григорій.
В. 292. Варава Микола.
В. 307. Мельник Валентина, Матрона.
В. 323. Шульська Ксеня.
В. 343. Ласапонара Марія.
В. 350. Блащук Мирон.*
В. 355. Кавух Іван.
В. 361. Божик Григорій, Кунцьо Володимир, Марусин Ярослав.
В. 364. Оліяр Микола.
В. 385. Мазурчак Іван, Вронислава.
В. 394. Теленцьо Анна.
В. 418. Сороковська Зиновія, Марта.
В. 432. Габа Михайло, Загребельний Степан,* Ковальчук Анастазія, Курман Ілля, Ірина; Мухаір Михайло,* Півторак Артур Д., Погорецький Ярослав,* Попович Софія, Стасина Петро, Євгенія; Стеців Анна.
В. 441. Демкович Франко, Анна; Гайнрих Володимир,* Лоська Софія, Тутказюк Олекса.*
В. 480. Костюк Олександер.
В. 492. Д-р Волянський Богдан.*
В. 494. Віщук Петро, Гайдук Ілля, Олександер;* Ущак Іван, Юстина.
В. 499. Пап Михайло, Сакалош Марія.
В. 500. Голд Михайло Ф.,* Король Олена, Левицький Остап.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Варна Іван.*
В. 4. Дунда Степан.
В. 14. Кахникевич Євген.
В. 15. Пачовський Иосафат.
В. 19. Венько Иосип,* Олена; Десковин Іван,* Яворський Іван,* Петро, Марія М.
В. 27. Герус Марія.
В. 50. Почух Ольга.
В. 54. Горбачук Петро, Олена.
В. 55. Ільчитин Іван, Марія.
В. 57. Береза Богдан, Марія.
В. 59. Попадюк Євдокія.
В. 76. Сиснецький Михайло.*
В. 106. Копистинський Іван, Марія.
В. 109. Василик Петро.
В. 120. Білосвірка Микола, Надія.
В. 123. о. Писар Остап.
В. 142. Мелимука Сидір.
В. 146. Мелимука Юлія.
В. 163. Нагірний Данило, Петро А.,* Павлина.
В. 164. о. Скротський Ярослав.
В. 179. Данилевич Богдан.
В. 194. Макогін Омелян, Оксана; Пастушенко Мирослав, Петеш Ярослав, Софія.
В. 203. Тарнавський Іван, Анна.
В. 219. Гавриленковський Іван, Марія.
В. 239. Микитчук Павлина.
В. 251. Галан Григорій.
В. 287. Куфта Геновефа.
В. 356. Небесняк Василь.
В. 361. Возняк Василь, Ніна.
В. 367. Кіржецький Мирослав.
В. 370. Кебало Павло.
В. 371. Вест Емілія, Задорожний Михайло.*
В. 379. Бандуровська Софія.
В. 399. Боггс Олена Д., Гарасюк Михайло Д.,* Джеймс Марія, Славич Іван, Марія, Олена; Томащик Иосип Г.*
В. 414. Куйдич Іван, Шевчук Дмитро, Стефанія.
В. 415. Несевич Андрій.*
В. 422. Волошанська Доротея С.
В. 423. Мушинський Юрій, Анна.
В. 432. Врацюк Федір,* Кулик Петро.
В. 444. Цьона Павло.*
В. 457. Мацьків Тиміш.
В. 473. Мисак Иосип,* Люба.
В. 476. Будний Олекса.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 28. Галіда Доротея.
В. 42. Кінилюк Михайло, Нанюк Петро.
В. 55. Демчук Генріста М.
В. 63. Шерман Федір.*
В. 83. Осядач Иосипа.
В. 87. Сембіда Анна.
В. 90. Грабарович Олекса,* Кардоса Катерина, Черепанин Федір.*
В. 94. Жураковський Павло.*
В. 112. Варильська Меланія Ц. 2.
В. 138. Кріль Дмитро.
В. 143. Валій Ольга.
В. 145. Тетанич Іван.*
В. 184. Комарницький Іван.
В. 192. Довганяк Володимир.
В. 194. Коршовський Богдан,* Петрук Анна.
В. 204. Кінь Іван.*
В. 219. Гагліардо Олена, Шуран Ілля.
В. 238. Чмирів Юрій.
В. 242. Горват Алдона, Лубянецький Іван, Марія.
В. 245. Кушнір Григорій.*
В. 247. Сасс Марія.
В. 266. Барбато Альфред.*
В. 276. Вілик Марія.
В. 277. Сенківський Іван.
В. 292. Шаєнко Прокіп, Меланія.
В. 317. Пітгон Роберт М.*
В. 324. Санюк Михайло.
В. 325. Гарен Давид.*
В. 332. Балицький Іван.*
В. 336. Садовський Иосип.*
В. 361. Кавецька Антонина.
В. 363. Восер Анна, Голод Анна М.
В. 384. Лінинський Володимир.*
В. 427. Гаврилишин Омелян.
В. 432. Мазур Лев, Падик Іван, Стефенс Анна.
В. 446. Дутка Сидір.
В. 460. Валицька Олена.
В. 468. Івасюк Василь.*
В. 469. Кульчицький Карло.*
В. 471. Цимбала Марія.
В. 477. Девенька Марія.
В. 483. Антонюк Петро,* Гарматюк Володимир.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 100. Радоцинський Микола.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 5. Гуменчук Кирило.
В. 13. Дзюмбила Анна.
В. 69. Микулевич-Костів Марія.
В. 94. Кривий Іван.
В. 180. Александер Марія, Беднар Анна, Галаті Катерина.
В. 192. Бурчинська Анна.
В. 200. Концур Карло.*
В. 221. Екерт Стефанія.
В. 234. Кобрин Катерина.
В. 324. Філіпс Иосип.*
В. 344. Песик Степан.*
В. 361. Боднар Катерина, Галичин Марія, Низька Анастазія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 2. Воргач Ольга.
В. 143. Никун Андрій.
В. 361. Пізнак Михайло.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 10. Варіян Василь.*
В. 31. Дзюбан Іван.
В. 37. Красновська Агафія.
В. 38. Гульчанський Іван.*
В. 59. Демкович Михайло.
В. 70. Снадик Марія.
В. 75. Половий Горацій И.*
В. 85. Шипула Володимир.
В. 94. Калинський Иосип.
В. 127. Заяць Федір.*
В. 133. Рудик Ілля.
В. 142. Гавловський Іван.
В. 154. Пилова Анна.
В. 161. Перяк Антін.
В. 175. Бартош Василь.
В. 204. Гарасимів Роман, Ямка Михайло 2.*
В. 217. Вуяновський Гнат.
В. 253. Федорів Михайло.
В. 274. Кічтан Михайло.*
В. 276. Плішка Іван.*
В. 292. Починок Назар.
В. 301. Островський Дмитро.
В. 312. Корнієнко Іван.
В. 323. Левус Михайло.
В. 324. Гонта Григорій.
В. 342. Кармазин Семен.
В. 345. Качмар Петро.
В. 355. Сторож Василь.
В. 375. Ткач Катерина.
В. 405. Гузеляк Марія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1954 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	49,830
В місяці лютім 1954 р. прийнято нових	167
В місяці лютім 1954 р. прийнято наново	59
В місяці лютім 1954 р. прийнято з переступ. листами	83
В місяці лютім 1954 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	20
В місяці лютім 1954 р. прийнято зі старого роду обезп.	—
Разом	50,159
В місяці лютім 1954 р. суспендовано	145
В місяці лютім 1954 р. відійшли з переступ. листами	75
В місяці лютім 1954 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	19
В місяці лютім 1954 р. відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці лютім 1954 р. відійшли зо зворотом у готівці	56
В місяці лютім 1954 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці лютім 1954 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	3
В місяці лютім 1954 р. відійшли на виплачене обезпеч.	16
В місяці лютім 1954 померли	33
Разом	348
З кінцем місяця лютого 1954 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	49,811

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі 1 на $ 250	4
В клясі 1 на $ 500	59
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	133
В клясі 1 на $1500	5
В клясі 1 на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	424
В клясі 2-1000 на $1000	276
В клясі 2-1500 на $1500	5
В клясі 2-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	6,474
В кясі 3-1000 на $1000	4,935
В клясі 3-1500 на $1500	67
В клясі 3-2000 на $2000	55
В клясі 3-2500 на $2500	8
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,772
В клясі 4-1000 на $1000	2,440
В клясі 4-1500 на $1500	60
В клясі 4-2000 на $2000	45
В клясі 4-2500 на $2500	4
В клясі 4-3000 на $3000	10
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	130
В клясі 5- 500 на $ 500	2,959
В клясі 5- 750 на $ 750	419
В клясі 5-1000 на $1000	6,499
В клясі 5-1500 на $1500	163
В клясі 5-2000 на $2000	41

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,964
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,419
В клясі 6-1500 на $1500	44
В клясі 6-2000 на $2000	23
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В кясі 6-різні суми	55

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів.

В клясі 21- 500 на $ 500	2,170
В клясі 21-1000 на $1000	760
В клясі 21-1500 на $1500	16
В клясі 21-2000 на $2000	10
В клясі 21-2500 на $2500	3
В клясі 21-3500 на $3500	1
В клясі 21-5000 на $5000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років.

В клясі 22- 500 на $ 500	2,321
В клясі 22-1000 на $1000	1,787
В клясі 22-1500 на $1500	23
В клясі 22-2000 на $2000	35
В клясі 22-2500 на $2500	6
В клясі 22-3000 на $3000	7
В клясі 22-3500 на $3500	1
В клясі 22-4000 на $4000	1
В клясі 22-4500 на $4500	1
В клясі 22-5000 на $5000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя.

В клясі 23- 500 на $ 500	173
В клясі 23-1000 на $1000	73
В клясі 23-1500 на $1500	3
В клясі 23-2000 на $2000	8
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $3000	2

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років.

В клясі 24- 500 на $ 500	2,231
В клясі 24-1000 на $1000	1,270
В клясі 24-1500 на $1500	17
В клясі 24-2000 на $2000	27
В клясі 24-2500 на $2500	6
В клясі 24-3000 на $3000	5
В клясі 24-3500 на $3500	4
В клясі 24-5000 на $5000	2

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя.

В клясі 25- 500 на $ 500	192
В клясі 25-1000 на $1000	107
В клясі 25-1500 на $1500	3
В клясі 25-2000 на $2000	11
В клясі 25-2500 на $2500	1
В клясі 25-3000 на $3000	1
В клясі 25-3500 на $3500	4
В клясі 25-5000 на $5000	2
Разом	49,811

Вступайте в члени УНСоюзу!

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Колоновська Даяна М.
В. 11. Бабич Любомира.
В. 28. Чуба Іванна.
В. 34. Магник Каролина І.
В. 37. Іванців Ірина А.
В. 46. Зачкевич Романа.
В. 51. Бобик Марія А.
В. 52. Павловський Іван В.
В. 56. Шалева Іван мол.
В. 62. Сич Петро.
В. 76. Кріль Ярослав В.
В. 93. Шевчук Софія.
В. 94. Войтишин Зузанна П. 2, Гамера Патриція А., Ковалик Степан П.
В. 96. Добош Олена.
В. 103. Пунко Роберт І.
В. 105. Гасин Іванна М., Нерстад Ненсі В.
В. 106. Дуб Розамарія, Молочій Катерина А.
В. 125. Войтюк Іван мол., Горбовий Богдан, Соммер Вернер.
В. 127. Грекуляк Тарас.
В. 142. Сенчій Варвара А.
В. 150. Лаврів Иосип М.
В. 155. Тарасевич Люба, Олександра, Яків.
В. 161. Прокопович Марко А.
В. 171. Коннорс Іван Е., Маргарита М.
В. 178. Валкинс Марця А.
В. 180. Беднар Марія Хр., Девенпорт Юлія А.
В. 185. Романишин Лідія, Михайлина.
В. 200. Дринанкле Розалія М.
В. 204. Гаврилко Зузанна, Лукин Варвара І., Микитин Патриція, Пенкал Єва 4, Михайло мол. 4; Ямка Иосипа А.
В. 206. Підгородецька Каролина І.
В. 221. Гонсьор Іван П., Пелих Іван Я., Марія.
В. 230. МкКлай Олена А., Тенней Василь П.
В. 238. Воднар Петро І.
В. 240. Бавер Уті, Венкалович Франко Ф., Зига Ігор І., Моцьо Люба М., Німилович Зиновія.
В. 270. Вабяк Анна, Василь, Стефанія; Баран Скотт М., Гіль Василь, Решетило Маріянна.
В. 276. Іваськевич Ірина Г., Прокопович Давид П.
В. 277. Бородець Анна, Осип І.
В. 278. Варателлі Роберта Л., Трасій Анна.
В. 281. Маньків Олександер В.
В. 292. Возник Катерина А., Длугош Степан, Сироватка Олеся Т.
В. 304. Шишка Марія О.
В. 313. Поллик Софія Р., Франк Д.
В. 318. Брощак Марія Ю.
В. 336. Сіренко-Сірий Володимир.
В. 337. Тимюк Василь.
В. 348. Лінинська Євгенія Ст., Ірина Хр.
В. 351. Паркер Ангелина.
В. 361. Лотоцька Євфрозина, Пискор Іван, Саноцька Валентина, Шишка Ольга, Петро; Школяр Богдан О.
В. 364. Филипів Аліція М.
В. 367. Мельник Василь Р. 2, Дін Л. 2, Донна Д. 2.
В. 379. Квас Врут В., Пікулик Анна, Михайло, Ольга.
В. 383. Густак Андрія.
В. 384. Ерко Марія А.
В. 394. Дмитришин Олеся.
В. 400. Вриян Даяна Т.
В. 414. Миколаєвич Юрій Я.
В. 423. Бродський Андрій, Дашко Євген С., Христина, Юрій; Заяць Євгенія, Стефанія; Козак Григорій, Олег, Ольга, Петро, Стефанія, Ярослав; Кухній Стефанія, Ярослав; Метулинськой Ерік М., Людмила, Ольга; Петрів Михайло, Шидловський Генадій, Юрій.
В. 430. Войчик Степан.
В. 432. Бойко Марія, Велигорська Христина М., Волошин Христина А., Пясецька Ксеня.
В. 435. Гаррелл Карін Т.
В. 441. Гава Ярослав, Скоропад Володимир В.
В. 452. Гнатуско Лявра О.
В. 456. Лазор Богдан 2.
В. 458. Волеста Анна О.
В. 473. Вікарук Іванна, Мовчан Мирослав І.
В. 486. Вдович Орест, Гузиляк Марія, Михайло, Роман.
В. 489. Балабан Зиновій, Олександер.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Піта Степан М.
В. 9. Старовецький Богдан, Лев.
В. 14. Марущак Володимир.
В. 40. Супик Марія, Михайло.
В. 110. Антоній Варвара М.
В. 115. Гнес Михайлина, Роман, Федір, Ярослав.
В. 155. Ковалевський Іван.
В. 183. Шустер Юлія А.
В. 219. Гагліардо Леонард, Ландяк Доротея З., Юрій В.
В. 239. Микитшук Марія.
В. 361. Возняк Анна, Чинальська Орися.
В. 423. Мушинська Ольга.
В. 432. Водикевич Ярослав, Ковалишин Роберт М., Литвин Стефанія А., Ярослава; Муха Кетлін А., Пастир Петро, Рудик Дебора А., Ситник Гералдина А., Стрілець Богдан, Володимир; Топлин Орест Р.
В. 458. Шуль Людмила О.
В. 498. Чайковський Ірина О., Роман В.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 15. Микитшук Марія.
В. 39. Возняк Анна.
В. 45. Слобогін Іван мол., Марія А., Роланд Д.
В. 91. Двораківська Надія.
В. 150. Тарнавська Зиновія Л.
В. 230. Волошин Елайн М.
В. 240. Демянчук Дарія А., Шевчук Лариса 2.
В. 251. Романюк Михайло.
В. 338. Зумпетта Анна М.
В. 379. Мушинський Володимир 2, Іван 2, Ірина М. 2, Ольга 2.
В. 400. Яворська Марія А., Стела О.
В. 498. Гикавий Іван Гр., Здебяк Михайло.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 14. Жидовська Олександра, Ольга.
В. 67. Патуляк Іван А.
В. 94. Поплик Микола.
В. 108. Кузда Христина К.
В. 130. Кокольський Всеволод.
В. 171. Коннорс Маргарита М.
В. 309. Когут Іван, Наталія.
В. 320. Головей Христина М.
В. 379. Вілик Орися О.
В. 436. Павлик Надія.
В. 501. Круц Анна, Меланія.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Нестер Аліція Л., Ірина, Маргарита М., Микола, Мирослав И.
В. 14. Маґаляс Марія Хр.
В. 27. Везанюк Зенон, Марія.
В. 33. Постелюк Дарія, Марія, Тетяна.
В. 73. Матищак Елка, Магдалина, Марія.
В. 75. Михалюк Катерина А.
В. 85. Гнатюк Михайлина.
В. 94. Василина Богдан 2, Віра Л. 2; Кіт Ярослав, Одинець Михайло, Паливода Анна, Богдан; Ферко Анна, Богдан.
В. 102. Верила Селей Дж., Скрил Валентина, Людмила.
В. 127. Федина Іван Б., Михайло Р., Оксана М.
В. 130. Дзюма Михайло.
В. 150. Савюк Даяна Р.
В. 170. Пришляк Володимир, Марія.
В. 184. Глют Юрій Б., Долбатчук Іван, Леонід, Роман; Сливка Мирослав, Осип.
В. 187. Федорович Дарія А., Ірина М.
В. 194. Деметрій Лорейн, Роберт І.; Джигало Христина М., Копачинська Ірина, Копець Анастазія, Степан; Прибильська Ірина, Ольга.
В. 238. Гриценко Христина Л.
В. 276. Сериків Людмила.
В. 292. Шаєнко Іван.
В. 323. Беян Анна М., Віктор, Юрій мол.
В. 334. Питльована Анастазія.
В. 341. Довжицька Наталія, Корнафель Іван.
В. 432. Дяків Геральд И., Іван Р.; Калавур Тессі.
В. 438. Лучишин Іван, Іванна.
В. 458. Вантрох Генрих И.
В. 471. Вандровський Андрій 2.
В. 474. Сенчак Василь.
В. 499. Пап Степан.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 19. Дескович Іван мол., Каролина А., Роберт, Софія; Яворська Марія А., Стела О.
В. 55. Ільчишин Мирон Я.
В. 109. Зумпетта Анна М.
В. 163. Слобогін Іван мол., Марія А., Роланд Д.
В. 194. Данилевич Марта, Макогін Христина У., Юрій.
В. 203. Тарнавська Зиновія Л.
В. 239. Микитшук Марія.
В. 361. Возняк Анна.
В. 414. Шевчук Лариса 2.
В. 423. Мушинський Володимир 2, Іван 2, Ірина М. 2, Ольга 2.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 90. Личко Єлисавета, Лупаці Лука.
В. 120. Манастирська Стефанія.
В. 145. Лаврук Адам С., Роман.
В. 155. Ковалевський Іван.
В. 242. Гаргай Григорій, Куртяк Анна.
В. 245. Трух Петронеля.
В. 267. Яблонський Василь.
В. 270. Піцкарська Варвара.
В. 334. Лисий Ярослав.
В. 385. Ерко Олена.
В. 389. Теслюк Геральд.
В. 406. Смит Іванна.
В. 437. Павлович Роман.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 5. Сингура Едвард И.
В. 42. Непик Глорія.
В. 204. Беланський Михайло І.
В. 211. Фостик Катерина.
В. 219. Гагліардо Леонард.
В. 236. Солима Катерина.
В. 239. Матишин Анна, Володимир, Григорій.
В. 432. Стефенс Анна.
В. 468. Гладинюк Марія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 45. Понамаренко Павло.
В. 130. Дутко Фелікс 2.
В. 144. Малінко Авдрія М. 2.
В. 170. Микитка Катерина.
В. 185. Процянин Геновефа, Романишин Долорес.
В. 251. Кенад-Добро Михайло.
В. 252. Ференс Аделина, Микола мол.
В. 266. Папура Василь.
В. 330. Шумлянський Іван.
В. 380. Бушко Ірина.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1954 р. було в У.Н.С. дітей членів	20,460
В місяці лютім 1954 р. прийнято нових	151
В місяці лютім 1954 р. прийнято наново	34
В місяці лютім 1954 р. прийнято з переступ. листами	25
В місяці лютім 1954 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	14
Разом	20,684
В місяці лютім 1954 р. суспендовано	83
В місяці лютім 1954 р. відійшли з переступ. листами	27
В місяці лютім 1954 р. відійшли до старших чл. УНС	16
В місяці лютім 1954 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	14
В місяці лютім 1954 р. відійшли зі зворотом у готівці	11
В місяці лютім 1954 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	14
В місяці лютім 1954 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці лютім 1954 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці лютім 1954 померли	—
Разом	165
З кінцем місяця лютого 1954 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	20,519

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.:

В клясі 1-ій на $ 500	3,190
В клясі 2-ій на $ 400	708
В клясі 3-ій на $ 100	2,013
В клясі 4Р на $ 250	198
В клясі 4Р на $ 500	3,985
В клясі 4Р на $1000	1,793
В клясі 5Е на $ 250	299
В кясі 5Е на $ 500	4,819
В клясі 5Е на $ 1000	1,728
В клясі 6С на $ 500	1,149
В клясі 6С на $1000	637
Разом	20,519
З кінцем місяця лютого 1954 р. в У. Н. Союзі було всіх забезпечених	70,330

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У.Н.Союзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за лютий 1954 року суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1954 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Г. Герман, гол. секр.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
ДМИТРО ГАЛИЧИН
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДС.:
ОСИП ЛИСОГІР
141-19 Hoover Avenue
Briarwood, L. I., N. Y.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДС.:
ГЕНОВЕФА З.-ЖЕРЕВНЯК
645 Reed Avenue, ... Akron 1, Ohio

ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР:
ГРИГОРІЙ ГЕРМАН
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР:
РОМАН СЛОБОДЯН
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

СТЕПАН КУРОПАСЬ
3301 N. Newland St., Chicago 34, Ill.
ВОЛОДИМИР ГІРНЯК
1 Craik Ave., Kingsway, Toronto 18, Ont., Canada.
ВОЛОДИМИР КОССАР
150 Eugene St., Norwood, Man., Canada
Д-р АМВРОСІЙ Т. КІВЗЕЙ
4651 Braden Ave., Detroit 10, Mich.

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ДМИТРО ШМАГАЛА
1037 Riveredge Rd., Cleveland 11, O.
ІВАН РОМАНИШИН
15 — 38th St., Irvington, N. J.
Д-р ІВАН ВАСИЛЕНКО
567 Bathurst St., Toronto, Ont., Canada
ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ
23 Fairlawn Ave., P. O. Box 467 Woonsocket, R. I.
ПЕТРО КУЧМА
95 East 7th St., New York 3, N. Y.
ВОЛОДИМИР ДІДИК
6711 Rutland Ave., Detroit, Mich.
МИКОЛА ДАВИСКИВА
41 Rosewood St., Mattapan, Mass.
ТАРАС ШПИКУЛА
5466 W. Haddon Ave., Chicago, Ill.
ОЛЕНА ШТОГРИН
4753 N. Hutchinson St., Phila 41, Pa.
АННА ВАСИЛЬОВСЬКА
636 N. St. Louis Ave., Chicago, Ill.
ВАСИЛЬ ГУСАР
291 Hudson Ave., Rochester 5, N. Y.

Головна канцелярія У. Н. Союзу знаходиться у власнім домі під ч.:
81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Поштова адреса У. Н. Союзу:
P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.
Telephone: HEnderson 4-1016.

Український Народний Союз, який нараховує тепер уже понад 66 тисяч членів, є такою передовою народною установою американських і канадійських українців, в списку членства якої не повинно забракнути теж і Вашого імені. Бо належати до У. Н. Союзу, значить належати до цього свідомого та ідейного загалу, який творить і веде наше громадське життя.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1954 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	301.52	173	196.86
2	228.32	174	39.01
3	212.87	175	375.17
4	52.28	176	436.89
5	495.44	177	201.15
6	96.68	178	314.37
7	245.60	179	509.83
8	678.35	180	343.15
9	227.67	181	167.22
10	146.38	182	247.14
11	164.42	184	251.29
12*	138.07	185	51.90
13	198.34	186	141.63
14	734.82	187	94.70
15*	34.50	188	27.45
16	69.97	189	501.28
17	86.48	190	43.09
18	82.37	191	376.37
19	12.53	192	578.17
20	382.01	193	114.37
21	376.66	194*	1,723.32
22	157.43	195	29.43
23	285.96	196	58.51
24	94.21	197	26.19
25	403.36	198	18.54
26	31.43	199	127.93
27	433.01	200	454.10
28	129.61	201	38.61
29	504.00	202	36.87
30	110.80	204	2,343.67
31	120.23	205	24.34
32	27.96	206	723.27
33	267.73	207	180.02
34	146.62	208	40.97
36	349.34	209	40.82
37	230.27	210	465.50
38	490.25	211	246.42
39	897.78	212	80.05
40	46.70	213	256.85
41	69.15	215	54.80
42	394.92	216	36.80
43	57.01	217	946.10
44	113.83	218	270.85
45	897.97	219	923.36
46	106.86	220	857.48
47	89.60	221	2,885.19
48	59.79	222	130.09
49	113.94	223	485.68
50*	628.93	225	10.19
51	94.77	226	26.98
52	167.69	227	35.30
53	293.27	228	73.67
54	137.62	229	126.08
55	259.67	230	931.39
56	178.08	231	14.70
57*	1,741.82	232	94.32
59	613.01	234	547.98
60	59.38	235	142.27
62	138.26	236	226.57
63	824.18	237	334.95
64	232.24	238	586.30
65	181.57	239*	1,420.90
66	87.59	240	512.17
67	178.21	242	283.43
68	4.50	243	127.54
69	266.03	244	28.07
70	339.33	245	493.44
71	95.45	246	93.90
72	60.67	247	248.25
73	120.68	248	127.33
74*	150.58	249	34.95
75	601.74	250	8.51
76	750.01	251*	471.96
77	109.58	252	404.85
78	94.83	253	308.96
79	19.95	254	413.20
80	120.02	255	39.65
81	267.13	156	131.15
82	60.88	257*	475.37
83	572.17	258	22.94
84	178.32	259	436.14
85	372.52	260*	12.23
86	174.22	261	100.47
87	193.45	262	139.90
88*	20.39	263	41.01
89	54.18	264	142.29
90	210.45	265	162.11
91	816.43	266	766.60
92	24.31	267	161.40
93	152.52	268	197.74
94*	3,997.89	269	20.84
95	66.47	270	302.99
96	409.85	271	225.72
97	286.10	272	80.50
98	122.47	273	12.49
99	230.14	274	379.26
100	142.77	275	353.19
101	31.94	276	762.10
102	1,373.30	277	1,449.97
103	253.16	278	25.73
104	220.27	279	35.14
105	717.07	280	266.20
106	1,188.31	281	255.72
107	196.61	282	44.94
108	125.08	283	321.03
109	188.82	284	65.65
110*	23.75	286	73.36
111	53.45	287	569.66
112	435.91	288	407.45
113	120.31	289	193.27
114*	231.94	290	183.10
115	196.55	291	407.08
116	166.41	292	1,552.01
117	190.94	293	284.89
118	141.32	294	30.75
119	94.24	295	643.41
120	524.24	296	351.53
121	291.13	297	23.35
122	66.52	298	129.92
123	183.82	299	144.55
124	145.04	300	263.38
125	599.89	301	470.95
126	102.28	302	23.72
127	1,362.57	303	99.44
128	117.36	304	624.89
129	26.79	305	416.27
130	1,116.67	306	91.44
132	171.62	307	124.59
133	299.35	308	168.35
134	118.88	309	41.32
135	64.66	310	124.63
137	311.00	311	27.01
138	93.03	312	162.64
139	106.72	313	45.29
140	152.67	314	10.93
141	33.84	315	30.98
142	424.22	316	606.36
143	211.82	317	154.41
144	106.56	318	121.48
145	102.73	319	122.47
146	415.11	320	362.64
147	767.48	321	151.97
148	92.38	322	66.36
149	83.75	323	106.56
150	246.51	324	397.77
151	265.16	325	508.47
152	106.01	326	138.67
154	43.23	327	271.89
155	762.44	329*	110.89
156	511.18	330	256.32
158	513.59	331	121.88
159	79.86	332	252.11
160	105.04	333	126.97
161	934.56	334	690.00
162	29.71	335	133.53
163	923.99	336	645.74
164	356.21	337	116.49
165	96.41	338	554.15
166*	174.67	339	200.02
167	184.91	340	14.81
168	255.86	341*	953.33
169	30.32	342	287.63
170	515.65	343	528.97
171	177.29	344	99.67
172	89.85	345*	371.28

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
346*	97.74	420*	87.11
347	306.07	421	69.31
348	337.19	422	29.27
349	85.01	423*	575.69
350	276.60	425	50.16
351	60.62	426	100.49
352	328.06	427	228.53
353	162.80	428	70.95
355	190.21	429	49.41
356*	243.79	430	1,101.62
357	72.57	431	49.61
358	132.20	433	136.49
359*	67.38	435	71.49
361	4,228.85	437	343.90
362*	402.69	438	180.63
363	275.24	439*	363.64
364	926.33	440	8.72
365	67.88	441	450.14
366	17.81	442*	113.62
367	1,159.06	443*	12.82
368*	174.55	445	462.29
369	474.13	446	134.64
370	469.46	448	81.33
371	403.21	450	23.31
372	211.15	452	221.67
373	121.15	453*	115.36
374	114.94	454	60.70
375	586.16	455	111.13
377	27.22	456*	153.97
378	35.66	458	219.31
379	3,004.27	460	215.92
380	113.30	463	61.36
381	30.34	466	86.02
383	335.80	467	29.56
384	78.14	468*	54.54
385	624.98	469*	239.41
386	188.49	470*	51.39
388	696.46	473*	1,354.42
389*	291.97	474	177.74
390	203.17	475	52.29
391	24.55	476	198.00
392	11.71	477	66.28
393	42.93	478*	155.88
394	58.93	479	39.32
395*	96.87	480*	50.17
396	57.99	481	229.86
397	351.06	482	78.45
398	46.83	483	250.59
400	124.66	484	506.07
401	31.82	485	76.18
402*	75.53	486	9.71
403	123.62	487	195.23
404	41.40	488	26.67
405	68.80	489	42.50
406	196.56	490	158.35
407	41.33	491	79.83
408*	25.00	492	18.22
409	86.61	493	8.86
410	14.74	495	28.53
411	25.74	497	212.06
413	136.17	498	81.36
414	465.75	499*	57.62
416	6.64	500*	232.20
417*	20.56	501	13.51
419	23.07	502	1.92

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. $129,587.60

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	209	2.82
3	2.42	216	16.78
28	4.21	221	1.88
30	12.74	226	.83
33	5.73	234	15.70
37	10.35	237	2.88
39	23.31	243	2.53
65	12.79	245	1.06
70	5.07	274	1.49
83	2.86	275	10.14
90	4.40	278	1.15
101	3.04	286	23.14
106	13.47	305	3.91
108	3.78	316	1.41
112	1.20	321	3.93
117	4.86	335	3.70
125	2.66	336	8.73
127	3.37	342	4.07
139	2.55	358	1.62
141	6.50	361	2.68
147	24.11	367	3.71
151	3.53	370	3.68
170	5.34	384	19.75
185	5.66	388	5.28
194*	2.43	482	1.53
206	2.65		

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч. ---$ 317.93

Разом з місячних вкладок від членів	$129,905.53
Відсотки від бондів	7,387.00
Відсотки від морґеджів	1,383.18
відсотки від членських позичок	2,829.22
Чинш з реальностей	3,582.00
Приходи друкарні і книгарні	21,400.56
Вкладки членів на Захист-Сиротинець	244.49
Уневажнений грошений зворот	67.50
З переносу резерви за переписаних членів з мол. деп. до деп. старших членів	261.50
З переносу федерального податку за поміч. сили	667.78
З переносу стейтового податку за помічні сили	36.10
З переносу інших фондів за членів мол. деп.	12.90
Сплати морґеджів	1,151.36
Сплати чл. позичок	2,843.55
Разом	$171,772.67

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.

Відділ:

10 Варян Василь	$ 1,000.00
25 Гусар Павлина	500.00
37 Красновська Агафія	500.00
38 Гульчанський Іван	1,000.00
50 Панько Іван	1,000.00
52 Шевчук Андрій	1,000.00
59 Демкович Михайло	500.00
83 Януш Теодор	1,000.00
85 Шипула Володимир	1,000.00
94 Шаран Анастазія	750.00
102 Кліщинський Михайло	1,000.00
106 Подний Микола	500.00
121 Кізлик Марія	1,000.00
133 Рудик Ілько	500.00
140 Мидич Микола	1,000.00
158 Шеремета Теодор	750.00
161 Перяк Антін	1,000.00
175 Вартош Василь	1,000.00
204 Гарасимів Роман	500.00
217 Буяновський Ігнатій	500.00
221 Галовський Антін	1,000.00
253 Яців Петро	500.00
255 Ковальчук Дмитро	1,000.00
274 Кіт Петро	500.00
276 Муральчик Іван	1,000.00
292 Гальчішак Стефан	1,000.00
292 Починок Назарко	1,000.00
323 Левусь Михайло	1,000.00
361 Томчук Дмитро	500.00
361 Баран Іван	500.00
363 Підскальний Гавриїл	1,500.00
370 Пасєчний Василь	500.00
405 Гузеляк Марія	1,000.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	500.00
Грошеві звороти	5,056.69
Виплати на реальн.: податок, вода, паливо і т.п.	6,436.31

Виплати з народного фонду:

Праці при зладженні книги Українська Енциклопедія	200.00

Виплати з сирітського фонду по бл. п.:

Відділ

39 Мовчук Евдокія	126.00
227 Нестерук Іван	108.50
348 Михальчик Марія	265.00

Виплати з фонду Захисту-Сиротинця:

Податок, направи і праці на реальностях в Кергонксон, Н. Й.	2,467.21

Виплати запомог з фонду запомогового:

Відділ

5 Стирановська Марія	25.00
5 Комар Вілям	25.00
5 Микитин Теодор	35.00
8 Кобалка Анна	25.00
10 Мерещак Анна	25.00
14 Єднакій Гелина	25.00
28 Давид Марія	25.00
29 Бат Микола	40.00
36 Скробач Анна	30.00
59 Сливинський Петро	35.00
61 Козємчак Марія	25.00
62 Вагінський Йосиф	35.00
65 Лесняк Марія	30.00
73 Ровінський Йосиф	40.00
75 Вілик Петро	35.00
76 Штанімір Михайло	35.00
78 Затек Іван	35.00
78 Лойко Григорій	35.00
78 Гонтарчик Василь	35.00
90 Шеманський Григорій	25.00
90 Амброс Ірина	25.00
90 Чудийович Ілія	35.00
90 Мартинець Марія	25.00
94 Стельмах Григорій	100.00
100 Качмарик Михайло	25.00
104 Стецишин Михайло	75.00
104 Зельвак Розалія	25.00
105 Козиарська Катерина	40.00
106 Нагай Федосій	35.00
109 Щепко Дамян	35.00
109 Шепеляк Марія	25.00
110 Дудзік Емма	25.00
117 Демкович Микола	50.00
120 Корнецька Галина	25.00
123 Дубій Анна	25.00
123 Яцун Марія	25.00
123 Угляк Теодор	35.00
132 Теодорович Іван, свщ.	100.00
133 Яблонський Михайло	35.00
137 Елніцький Дмитро	35.00
137 Терлецький Теодор	35.00
144 Груденський Михайло	35.00
144 Шенік Пазя	25.00
155 Романко Галина	25.00
163 Сенів Марія	26.00
163 Сенів Юрій	35.00
168 Космина Ксеня	25.00
168 Дячишин Марія	25.00
168 Стек Анна	25.00
175 Ярема Катерина	30.00
177 Олійник Евдокія	25.00
185 Наконечний Василь	25.00
186 Когут Марія	25.00
192 Гудзій Василь	35.00
201 Шімко Андрій	35.00
202 Базарник Марія	25.00
204 Дубляник Анна	25.00
208 Драган Дмитро	35.00
217 Стрілець Михайло	35.00
221 Гой Анастазія	30.00
221 Гой Дмитро	40.00
223 Микулин Теодор	35.00
223 Гринчишин Маґда	30.00
223 Мицьо Іван	25.00
223 Фещак Дмитро	25.00
224 Вілий Микола	30.00
235 Шумський Григорій	35.00
242 Фелеґі Анна	25.00
252 Семочко Григорій	35.00
254 Бусик Стефан	25.00
286 Чорній Текля	25.00
300 Вендзар Василь	40.00
301 Древницький Микола	35.00
301 Медзяк Марія	25.00
305 Дацько Дмитро	50.00
305 Гуменюк Марія	25.00
305 Гентош Аґнеса	30.00
306 Береза Стефан	35.00
319 Савчук Максим	35.00
325 Лисяк Семен	40.00
333 Дацій Софія	30.00
335 Винарчик Михайло	35.00
336 Лещишин Михайло	50.00
345 Кохан Теодор	25.00
345 Гайва Ева	35.00
348 Циктор Анастазія	25.00
348 Куцалаба Анна	25.00
352 Гавриляк Стефан	25.00
367 Синич Аґнеса	25.00
371 Гартіґбен Гелина	25.00
371 Чернішенко Юрій	25.00
371 Чорненький Семен	25.00
372 Радкович Прокіп	35.00
374 Пантелюк Василь	40.00
375 Вута Микола	25.00
379 Репкін Александра	25.00
385 Сокіл Анна	25.00
387 Бандас Катерина	25.00
407 Брилик Катерина	25.00
413 Фучика Ксеня	25.00
413 Пасковнч Іван	25.00
432 Цьвяк Семен	25.00
432 Дацик Йосиф	35.00
471 Мудрик Стефан	45.00
478 Стахів Марія	25.00
484 Королишин Ольга	25.00
484 Боднарчук Зеновій	35.00
484 Банасевич Михайло	35.00
484 Шеремета Юрій	25.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Виплати друкарні і книгарні	18,164.17
„Свобода" за праці і друки	5,500.00
Платня помічних сил	3,378.72
Актюар за оцінку грамот і інші праці	2,400.00
Платня чоловного уряду	1,250.01
Федеральний податок за помічні сили	692.93
Рахункові машини до канцелярії У.Н.С.	689.00
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Винайм машин для виказів і звітів (IBM)	579.28
„Свобода" за платничі книжечки	575.00
„Свобода" за праці і друки	505.50
Друк річних звітів для асекураційних департ.	404.26
Кошти правні	300.00
Лікарі за нових членів	270.50
Кошти подорожі і репрезентації	275.99
Асекураційні департаменти за дозволи (лайсенси)	331.00
Кошти подорожі організаторів	281.25
Обезпечення помічних сил	184.80
Нагорода організаторам за нових членів	181.25
Видатки канцелярийні на пошту	151.57
Канцелярийні прибори	120.90
Спортова акція	100.00
Прибори для зладження виказів (IBM)	76.29
Телефон	68.00
фотографічні знимки членських аплікацій	50.00
Вода	2.25

Інвестиції готівки:

Позички членам	3,879.22
Разом	$86,691.60

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем січня 1954 р. осталася	$435,539.84
Прихід за лютий	171,772.67
Разом	$607,312.51
Розхід за лютий	86,691.60
Готівка з кінцем лютого 1954 р. остається	$520,620.91

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 520,620.91
Морґеджі	620,813.78
Бонди	11,733,330.38
Позички членам	312,379.79
Реальности	299,881.37
Друкарня	10.543.79
Разом	$13,497,570.02

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$12,741,941.62
Адміністрац. фонд	185,616.78
Конвенційний фонд	93,299.05
Запомоговий фонд	216,728.12
Народний фонд	17,545.94
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	69,062.95
Резервовий фонд	18,075.83
Сирітський фонд	100,634.25
Фонд обезпеки інвестиції і смертности	44,237.61
Фонд Захисту-Сирот.	10,427.87
Разом	$13,497,570.02

МОЛОДЕЧНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	31.93	123	15.22
2	36.26	124	6.27
3	9.75	125	149.96
5	31.30	126	6.44
6	36.39	127	173.44
7	40.46	128	20.00
8	124.14	130	130.42
9	11.70	132	12.78
10	10.36	133	13.39
11	56.06	134	32.69
12*	48.68	135	1.08
13	103.09	137	28.00
14	256.61	138	15.00
16	56.30	139	9.88
17	7.52	140	36.42
18	5.53	141	11.01
19	4.79	142	110.38
20	116.84	143	60.40
21	55.75	144	20.93
22	1.35	145	15.64
23	65.71	146	58.34
24	4.24	147	73.02
25	44.90	148	2.48
26	1.35	149	10.97
27	38.58	150	129.94
28	10.15	151	27.23
39	17.60	152	4.77
30	2.92	155	95.52
32	.25	156	193.28
33	51.40	158	18.05
34	19.55	159	2.69
36	63.31	160	9.38
37	30.05	161	118.93
38	102.42	163	160.93
39	201.33	164	82.71
40	10.24	165	25.83
41	5.60	167	49.68
42	170.92	168	31.04
44	2.03	170	144.70
45	219.37	171	73.81
46	31.96	172	5.17
47	28.45	173	37.06
48	17.35	174	.45
49	169.04	175	58.06
50*	82.76	176	43.73
51	11.94	177	159.28
52	64.10	178	57.76
53	150.90	179	103.55
54	39.13	180	64.35
55	107.93	181	5.41
56	43.97	182	47.03
57	116.89	184	22.82
59	201.80	185	9.03
60	10.02	186	9.43
61*	24.10	187	10.00
62	42.18	188	2.25
63	191.51	189	119.58
64	52.44	190	7.04
65	21.14	191	92.32
66	30.88	192	70.23
67	4.93	193	.25
68	7.09	194*	374.25
69	40.43	196	53.31
70	90.75	198	.25
71	75.40	199	14.85
72	1.19	200	125.69
73	4.17	201	1.45
74*	14.28	202	9.66
75	91.19	204	590.58
76	129.90	205	.45
77	5.90	206	310.34
78	7.82	207	4.50
79	1.51	208	15.22
80	2.66	210	1.04
81	22.04	211	21.60
82	4.18	212	8.38
83	210.72	213	23.12
84	40.31	215	48.62
85	29.48	216	18.59
86	25.33	217	220.40
87	24.73	218	35.59
88*	2.70	219	139.35
89	.93	220	188.97
90	14.66	221	948.44
91	69.55	222	5.71
92	12.13	223	17.79
93	40.18	225	2.30
94*	442.32	226	.40
95	.45	227	15.20
96	137.98	228	.50
97	51.55	229	9.61
98	1.60	230	192.87
99	25.89	232	16.77
100	15.10	234	190.50
102	212.64	235	10.60
103	37.58	236	57.36
104	22.68	237	145.10
105	107.94	238	340.53
106	192.58	239*	111.99
107	21.77	240	236.99
108	1.02	242	37.21
109	21.90	243	24.05
110*	26.66	244	3.48
111	1.58	245	64.45
112	97.62	246	3.72
114*	96.55	247	4.92
115	28.00	248	26.31
116	25.61	250	1.35
117	39.35	251*	89.85
118	22.58	252	177.90
119	19.82	253	85.61
120	59.77	254	182.77
121	85.80	255	5.33
122	37.12	256	42.07

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
257*	71.10	369	28.67
258	.90	370	125.58
259	39.41	371	56.81
260*	6.61	372	135.67
261	12.54	373	88.84
262	25.43	374	43.93
263	1.91	375	160.89
264	14.85	377	4.15
265	56.77	378	12.42
266	214.55	379	834.21
267	15.30	380	40.82
268	11.73	383	105.43
269	6.19	384	8.87
270	44.79	385	68.94
271	67.03	386	37.23
272	158.82	388	254.89
273	1.60	389*	5.18
274	12.87	390	64.58
275	26.12	391	1.01
276	63.40	393	8.24
277	462.42	394	40.40
279	2.35	395*	.90
280	10.11	396	1.78
281	203.42	397	134.24
282	39.04	398	1.30
283	107.98	400	57.49
284	6.38	401	3.21
286	6.56	402*	22.41
287	57.25	403	24.03
288	22.94	404	.45
289	51.41	405	2.22
290	39.27	406	32.57
291	106.26	407	.50
292	273.85	408*	3.22
293	68.24	409	1.13
295	130.86	410	.45
296	64.22	412*	36.62
297	1.54	413	41.96
298	8.49	414	320.55
299	15.90	417*	1.54
300	6.45	419	44.51
301	56.73	420*	.99
303	2.57	421	64.10
304	285.44	422	3.15
305	114.95	423*	159.32
306	16.31	426	8.08
307	66.91	427	112.20
308	33.67	428	22.76
309	3.61	429	2.62
310	5.00	430	372.68
311	1.35	431	7.64
312	24.53	433	50.08
313	5.45	435	52.04
314	36.11	437	108.45
316	184.14	438	9.95
317	42.73	439*	178.29
318	52.25	441	200.56
319	21.99	442*	27.46
320	76.47	443*	53.67
321	52.17	445	145.90
322	23.72	446	39.48
323	44.63	448	6.17
324	31.62	450	1.10
325	232.03	452	22.17
326	11.20	454	4.12
327	93.34	455	25.46
329*	28.09	456*	44.16
330	21.97	458	220.34
331	60.18	460	29.44
332	2.25	466	108.43
333	7.10	467	1.13
334	52.88	468*	24.94
335	9.68	469*	103.70
336	179.94	470*	26.35
337	54.36	473*	649.81
338	34.78	474	178.45
339	20.18	475	18.37
341*	484.64	476	19.56
342	64.99	477	.68
343	78.94	478*	60.10
344	13.66	479	7.72
345*	9.09	481	72.66
347	56.85	482	5.94
348	101.40	483	32.95
349	15.60	484	179.08
350	18.95	485	13.02
351	10.29	486	2.80
352	42.15	487	156.88
353	24.24	488	4.05
355	90.90	490	21.98
356*	112.89	491	37.10
357	7.84	492	12.68
358	29.70	493	7.75
359*	.90	494*	84.35
361	1,476.07	495	63.45
362*	89.98	497	43.55
363	12.33	498	54.72
364	168.48	499	18.78
365	3.55	500*	113.93
366	.15	501	11.50
367	352.23	502	29.95
368*	43.73		

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпечення	$29,537.41
Відсотки від бондів	1,690.60
Відсотки від морґеджів	56.35
З переносу федерального податку за помічні сили	266.93
З переносу стейтового податку за помічні сили	13.17
Сплати морґеджів	235.26
Разом	$31,799.72

РОЗХІД:

Виплати з посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	$ 2,133.08
Грошеві звороти	1,238.79
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	261.50

Виплати з адміністраційного фонду:

Платня помічних сил	1,756.62
„Свобода" за український тижневик	600.00
Актюар за оцінку грамот і інші праці	600.00
Федеральний податок за помічні сили	278.07
Відзнаки для членів	240.00
Видатки канцел. на пошту	50.00
Перенос інших фондів за членів мол. деп.	12.90
Лікарі за нових членів	12.00

Інвестиції готівки:

Позички членам	170.00
Разом	$7,352.96

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем січня 1954 р. осталася	$ 77,440.51
Прихід за лютий	31,799.72
Разом	$109,240.23
Розхід за лютий	-7,352.96
Готівка з кінцем лютого 1954 р. остається	$101,887.27

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 101,887.27
Морґеджі	57,887.95
Бонди	1,934,145.38
Позички членам	5,461.46
Разом	$2,099,382.06

Стан довжний:

Посмертний фонд	$2,041,173.32
Адміністрац фонд	58.208.74
Разом	$2,099,382.06

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів з кінцем лютого 1954 року	$13,497,570.02
Майно молодечого департаменту У.Н.С.	2,099,382.06
Разом	$15,596,952.08

Р. Слободян, гол. касир.

Д-р Д. Буницький

СПОВІДАЮСЯ...

Листопадове число (появилося в перших днях січня ц. р.) еспанського журнала „ПОЕСІЯ ЕСПАНЬОЛЯ", число 23, на семи сторінках (8-14) принесло вступну статтейку „УКРАЇНСЬКА МУЗА НА ВИГНАННІ" та переклади, по два кожного, наших поетів: Михайла Ореста: „Отчизні" і „Києву", зо збірки „Держава слова"; Богдана Кравцева: „Пізноцвіт" і „Як птахи в далечінь"; зо збірки „Зимозелень"; Яр Славутича: „Хатина" і „Мати", зо збірки „Правдоносці"; збірки „Над світлим джерелом"; Леоніда Полтави: „Буття" і „Оновлення" зо збірки „Над мурами Берліну".

Господь його знає, чи не доведеться покутувати за авторські права, а може навіть за спотворення поезії наших майстрів. На потіху їм, чи може точніше на своє виправдання, бо зробив це я, скажу, що працював я безкорисно, але працював з обов'язку, бо такою темою був зацікавлений відомий еспанський поет Хосе Ґарсія Ністо, директор згаданого журнала, знаний нашому читачеві з оповідання „Письменник", що друкувалось в „Сучасній Україні".

Це він спровокував мене до праці, обіцяючи свою поетичну допомогу при вигладжуванні перекладів.

Мені вже вспіли зробити закид, що я нібито зробив дуже нещасливий вибір поетів. Відповідаю, що тієї „дуже великої помилки" не жалію й виправдуватися не буду, але, щоб облегшити обставини, скажу, що більше зробити не міг з двох причин: мене обмежили місцем у журналі, до нині не маю фізичної можливости робити більший вибір, бо не диспоную відповідними українськими оригіналами. Відносно хронологічного порядку згаданих авторів, може допустився я помилки, беручи за основу їх вік, чи другими словами підійшов я до питання: „по старшині — батька в лоб", не маючи інших можливостей, бо не маю відповідних біографічних й бібліографічних відомостей.

Признаюся, одначе, що духову насолоду, і так мовити б, сатисфакцію я маю, чим задовольняюся, хоч самі автори досі не відгукнулися. Про взаємокадження тут не йде, бо воно не потрібне нашим поетам, а вже найменше мені.

Не лиш важко перекладати поезії на чужу мову, людині без поетичного дару, сухому прозаїкові, а, здається, що й неможливо. Вся надія моя була на п. Ґарсію Ністо. Переклади задержали зовнішню форму вірша, без додержання римів і ритму оригіналу, але дух оригіналу залишився в „добірній еспанській мові", як запевняють мене вже самі читачі.

Для першого й останнього читання перекладів зійшлися ми з п. Ґарсією в каварні „Ґіхон", що популярно називається „Кольмена де Мельпомена — Вулій Мельпомени", бо там кожного дня, від ранку до пізньої ночі пересиджує цілий поетичний, письменницький, науковий і всіх родів мистецький світ столиці. Щоб дати можливість, бодай мінімального вибору, директорові журнала, приготовив я два зразки з кожного поета, хоч умова була тільки одна поезія.

Почалось читання. Вже читаючи вступну статтейку, поет Ґарсія Ністо хвилювався, а мені робилось неприємно.

— Господи Боже! Боже мій! Який жах! В таких умовинах неможлива жодна праця. Так брутально розстрілюють і мучать людей —говорив він більше до себе як до мене.

Читали ми годину, робили, як здавалося мені перші, дуже незначні, поправки.

— Гляділь! Хосе хоче замордувати людину своєю поезією — докинув хтось з його знайомих. Вдоволися тим, що маємо терпеливість тебе читати.

— Чоловіче! Читаю не своє, але читаю правдиву поезію українську. Чогось подібного я не читав в житті. Я вам всім докажу, що правдива поезія існує.

Це була для мене перша мила несподіванка, що вже мене наповняла гордістю, але до кінця ще було далеко.

— Так, ніби з полегшою сказав п. Ґарсія, закінчивши читання. Щиро вам вдячний за ваш труд, якого, на жаль, не можемо відповідно оплатити. Мені не лиш приємно, а я буду гордий, друкуючи ваших великих поетів на сторінках нашого журналу.

— Дякую вам, Дон Хосе. Можете заспокоїти мою цікавість, що з цього думаєте надрукувати? Коли можемо зустрінутись для другого читання, бо вірю, що ви внесете ще багато своїх суттєвих поетичних поправок. Знаєте, що я...

— Господи, Боже мій! Знаю вже, що ви надто скромні. Друкую все в найближчому числі. Перел не можна розкидати, бо збирати їх важко. Хто ж мені щось подібне зробив би? Правда, що оригіналів я не знаю, але читав я правдиву поезію. Що за краса у вислові думки, що за прекрасна образовість, а туга, а біль за втраченою Батьківщиною. Це неперевищені почування, незрівняний вислів, якими може оперувати тільки душа поета наповнена болем. Дуже тішуся, що цей маленький цикль прекрасно згармонізований.

— Мені приємно почути вашу авторитетку думку, але маю страх за самі переклади. Можуть з нас сміятися. Про мене не йде, думаю про наших поетів.

— Щераз вас запевняю, що переклади чудесні. Я не відчуваю найменшого насильства, що буває при перекладах, а це для мене доказ, що ви це саме переживаєте, що ваші поети, і всіх вас респектую. Вибачте, що так говорю, але тільки тепер мав я нагоду запізнатися з ними. Ви не відмовите, ще щось приготовити для нашого журналу. На цю товпу (жартуючи, показав він по величезній залі каварні) — не дивіться. Вони на поезії не розуміються. То проза, що дбає про хліб насущний, але вона також буде заскочена. Коректа закінчена. Боже мій, то ви хотіли б, щоб я псував ваші переклади, щоб я псував поезію. Мій пане, краси, та ще й якої краси, спотворювати не можу. Такого гріха на свою душу не візьму. Хіба ви цього самі не відчуваєте? Тут ваші земляки вложили свою душу, а я мав би робити в ній коректу? Це не можливе. Рими й ритми тут не важні. Сьогодні про них ніхто не дбає, і знаєте, що сам я на них не звертаю уваги, бо вони ще не є поезією. Я хотів пізнати духа вашої поезії, душу ваших поетів на вигнанні і ціль ми осягнули.

Так народилась стаття й переклади наших поетів в журналі „Поесія Еспаньоля" в Мадриді під заголовком „Українська муза на вигнанні". З приємністю вписую цих кілька слів еспанського поета й директора згаданого журнала, п. Хосе Ґарсії Ністо в пам'ятник нашим згаданим поетам.

Мадрид, у січні 1954 Р.Б.
